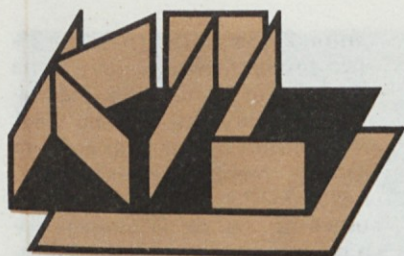

III 118630

GLASILO

**KTL, industrija papirja in embalaže
Ljubljana, n.sol.o.**

št.90

Ljubljana, januar

1987

1

Ob kulturnem prazniku

Prav je, da se ob bližajočemu narodnemu kulturnemu prazniku, ob Prešernovem dnevu, zamislimo nad našo prehojeno potjo, nad potjo, ki jo je previhral slovenski narod skozi temno noč in svetle zarje naše zgodovine, ki jo je zdaj opotekavo, zdaj v silnih zagonih prebrodila naša kultura, ko je osmišljala našo rast in utrjevala nacionalno in družbeno zavest.

Prav je, da se ob našem kulturnem prazniku zavemo osveščevalne vloge nacionalne kulture, ki jo je opravila med trnjevo zgodovinsko potjo slovenskega naroda in se hkrati zamislimo nad njeno sedanjo vlogo, ko si prizadevamo oblikovati humane medčloveške odnose v kaosu sedanjosti.

To ni samo dan, ko se za trenutek nemo zazremo v veličino Prešernove umetnosti. Ob tej priložnosti je prav, da se vprašamo, kje smo mi, kako znamo še prisluhniti bogastvu naše besede

odobravanje, še manj pa na pripin glasbe, kako se znamo še zazreti v veličino lepote, prelite na platno v ubrani harmoniji barv, kako in koliko smo pripravljeni vgraditi delček sebe v mozaik kulturne ustvarjalnosti, kako in ali nam je sploh še v zavesti, da je kulturno življenje tisto neizmerno bogastvo človeka, katerega vrednost presega materialne okvire in vendarle ustvarja tiste vrednote, ki so neprecenljive vrednosti za obstoj vsakega naroda. In ne samo to: napiti se čiste studenčnice, kamor se zlivajo vsa bogastva narodove umetnosti pomeni, napolniti svojo notranjost s tistimi vrlinami, ki ustvarjajo iskrene medčloveške odnose in krepijo družbeno zavest, ki je porok za nadaljno izgradnjo naše samoupravne socialistične stvarnosti.

Kulturo ne smemo omejevati zgolj na kulturno-umetniško dejavnost, pač pa jo končno dojeti kot kulturo, ki vsebuje vse tiste vrednote, ki vsa področja našega

družbenega življenja in naše življenje na sploh dvigajo na višjo kulturno raven.

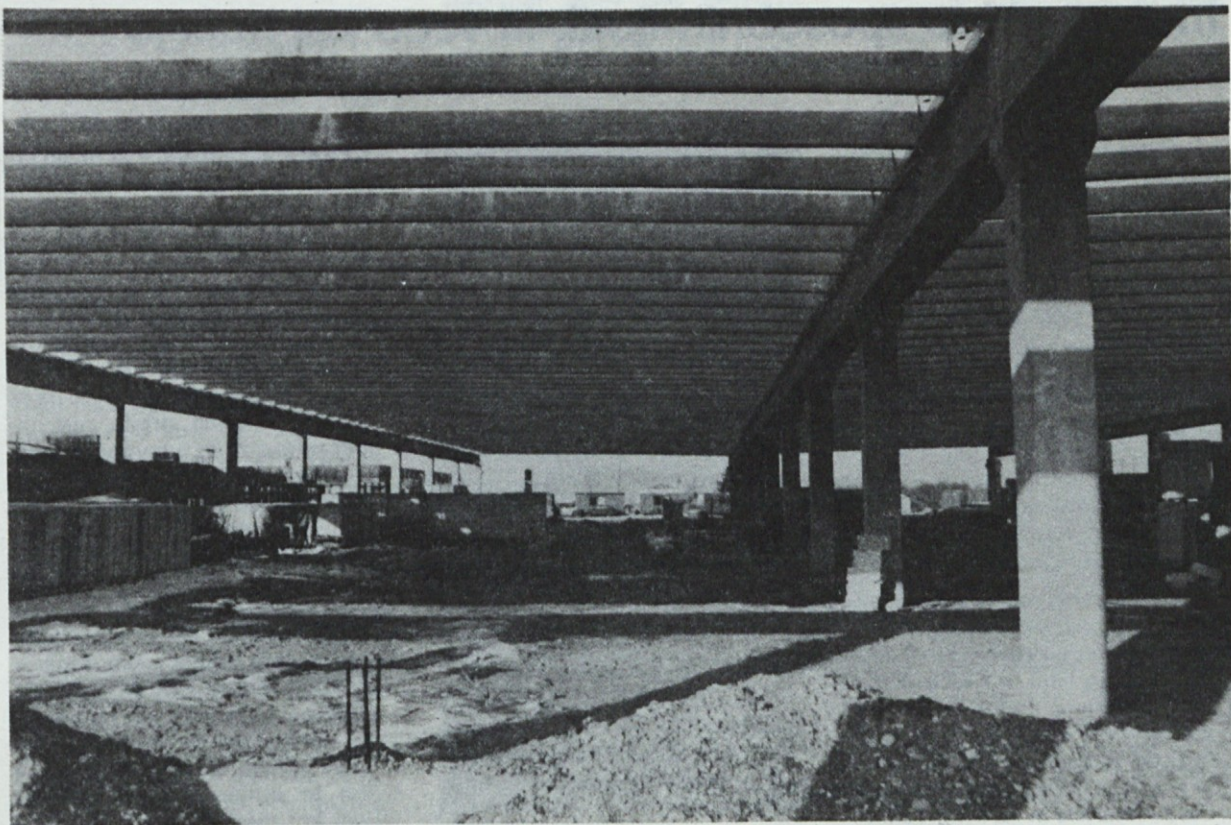
In prav tu velja poudariti pomen kulture dela, saj je le-ta odsev kvalitete odnosov, ki so neposredno ali posredno povezani z delovnim procesom, delovnim okoljem in delovno organizacijo nasploh. Prav kultura dela je tisti dejavnik, ki vpliva na samoosvajanje ljudi in dela in uveljavljanje kulture kot načina življenja. V prizadevanjih za uveljavljanje kulture dela in izvajanje kulturne politike nasploh pa smo nemalo krat priča zavračanju in celo podcenjevanju le-teh. Ne moremo mimo dejstva, da prizadevanja za kulturo še vedno ostajajo zunaj planskih dokumentov, in samoupravnih splošnih aktov temeljnih oziroma delovne organizacije. Vprašanja o kulturi se le v izjemno redkih primerih pojavljajo na dnevnih redih samoupravnih organov, da o opredelitvi del in nalog organiziranja kulturnega življenja v delovni organizaciji niti ne govorimo. Takšna razmišljanja žal ne naletijo na

ravljeno da bi vendarle nekaj tudi žrtvovali za to, da bomo kulturneje in bogatejše izrabili ta omenjeni čas našega bivanja.

Naj ta razmišljanja ne zapustijo priokusa turobnosti in mračnosti. Ko govorimo o kulturi in o le-tej je beseda — se zavedajmo, da kulturo imamo, ker smo! in ker smo, si moramo neutrudoma prizadevati ustvarjati pogoje za porast kulturnega interesa tako preko vzgojnega poslanstva šole, organiziranja delavcev v kulturna društva in s tem razvijanje ljubiteljstva, delovanja družbenopolitičnih organizacij še zlasti sindikata kot nosilca razvoja kulturne politike in istočasno ustvarjati pogoje, da tem interesom tudi v kar največji meri zadostimo. To pomeni, da bomo zagotovili materialne pogoje, ki so v končni fazi podlaga za obstoj in razvoj vsake dejavnosti. Do kje smo pripravljeni zarezati v hleb pa je odvisno od nas samih. In prav gotovo se bomo slej kot prej odločili za smelejši rez v ustvarjenem dohodku.

Anita Albreht

Iz vsebine	stran
— Kako smo delali v letu 1986	2
— Imamo ekipo sposobnih ljudi, ki vedo kaj hočejo	2
— Kakšna je možnost realizacije ...	4
— V kratkem do ure natančna dostava	5
— Kronika in razvoj Kartonažne tovarne Lj.	5
— Nekaj vprašanj vloge in položaja posl. org.	6
— Krivi so vsevedni in nenadomestljivi	7
— Praznovali smo	8
— Če bomo dobro delali bomo imeli uresničene vse želje	9
— Ali bo leto 1987 — leto kvalitete v DO KTL	10
— Članski sestanek OO ZS potreba ali nujnost	12
— Kadrovske novice	12
— Postal si kakor ptica	13
— Silvestrovanje na Veliki planini	14

Nova hala MP-3 je v celoti pripravljena za pokrivanje, ki je že v teku. Zaenkrat je še možen pogled skozi njo — kot na sliki iz juga na sever — toda že se postavlja vmesna stena.

888607197

Kako smo delali v letu 1986

Za preteklo leto so znani le nekateri pokazatelji o poslovanju, vendar neko osnovno smer uspešnosti dela le lahko ocenimo. Večjih zastojev zaradi kvarov strojev, pomanjkanja ustreznega materiala ali pomanjkanja naročil ni bilo.

Tako smo v letu, ki je za nami proizvedli 92.420 t proizvodnje od tega 7.267 t za izvoz. Dosežena proizvodnja je za 2% manjša od planirane, kajti v letu 1986 nismo instalirali novih kapacitet takrat kot smo to planirali in že je tu izpad proizvodnje (odstopanje od plana v Kuverti, Papirni konfekciji), primanjkovalo je "težkih" naročil, serije so se manjšale. Odstopanja od dinamičnega plana po TOZD so naslednja:

	t
Kartonaža	— 630
Lepenka	+ 392
Valkarton sk.	+ 324
04	+ 3815
05	— 3491
Kartonažna sk.	— 2331
10	— 1203
20	— 833
30	— 295
Papirna konfekcija	— 278
Jelplast	— 53
Kuverta	— 229
Embalažni servis	— 40

TIKA	+	773
Sigma	+	142
SKUPAJ DO KTL	—	1930

Skupen zaostanek za letnim dinamičnim planom se je najbolj povečal ravno v zadnjem mesecu, saj se je samo v decembru povečal za 1.030 t, ko je bila proizvodnja izredno nizka, saj je znašala le 6.862 t.

Letna fakturirana realizacija znaša 36.831.629.000 din in zaostaja za 2% za dinamičnim planom. Vzroki so v nedoseganju planskih prodajnih cen (tudi vhodni materiali so bili cenejši kot smo planirali), v nižjem tečaju USA dolarjev pri izvozu in v nižjem fizičnem obsegu. Plana fakturirane realizacije niso dosegli v Kartonaži, Valkartonu, Kartonažni in Jelplastu. Če primerjamo fakturirano realizacijo v letu 1986 s fakturirano realizacijo v letu 1985 vidimo, da je bila lanska za 85% večja od predlanske. Slabo fakturirano realizacijo v primerjavi z letom 1985 izkazuje predvsem Jelplast in Kartonažna.

Proizvodnja in predelava plošč je bila v lanskem letu nižja od načrtovane, saj znaša proizvodnja 40.962 t, kar je 5% manj od pla-

na, primerjava z letom 1985 pa pokaže, da je lanskeletna proizvodnja za 4% večja od predlanske.

Več plošč so porabili v TIKI, v izvozu in precej se je povečala prodaja drugim delovnim organizacijam. Nasprotno pa so se naše nabave plošč izven Valkartona močno zmanjšale.

Izkoristek materiala se je za 1% izboljšal predvsem zaradi boljših izkoristkov formatov in pa zaradi izkazovanja proizvodnje za R. Blenk v več fazah, čeprav odpadki nastane le v fazi izseka. Na nivoju DO KTL znaša izkoristek 87,9% in je boljši tako od leta 1985 kot tudi od planiranega izkoristka.

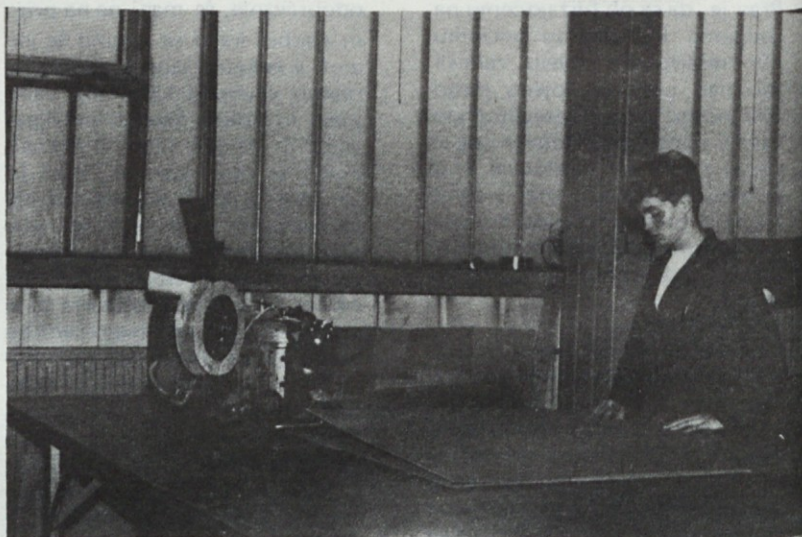
V preteklem letu smo na ravni DO KTL dosegli produktivnost v

višini 23,85 kg/h, to je za 3% nad produktivnostjo, merjeno na enak način v letu 1985. Planirane produktivnosti v višini 24,4 kg/h nismo dosegli v glavnem na račun prenizke proizvodnje, nekaj TOZD pa je bilo dovolj uspešnih, da so jo presegle — n.pr. Lepenka, Valkarton, Papirna konfekcija, Kuverta, TIKI in Sigma.

Konvertibilni izvoz v letu 1986 znaša 3.303.768 USA dolarjev in je za 8% pod dinamičnim planom, v primerjavi z letom poprej pa je doseženi izvoz za 12% manjši.

Klirinški izvoz pa je znašal lani 1.196.493 CI dolarjev in je za 20% manjši od plana in za 38% manjši od leta 1985.

J.B.

Hilda Košič pri ročnem spenjanju škatl v tozdu TIKI

Marjan Žitko — direktor temeljne organizacije Kuverta odgovarja našemu štafetnemu intervjuju

Imamo ekipo sposobnih ljudi, ki vedo kaj hočejo

V zadnji številki Glasila je Viktor Jančigaj želel, da bi v naslednjem štafetnem intervjuju na njegovo vprašanje odgovoril Marjan Žitko, direktor temeljne organizacije Kuverta. Pri tem je uvodoma dejal, da so v Kuverti z nakupom novih tehnološko zelo izpopolnjenih avtomatov za izdelavo kuvert, ki so tudi marketinško izredno zanimive, dosegli prav dobre rezultate sicer tujo tehnologijo — toda uporabljeno zelo uspešno in kvalitetno. Vprašajo ga zato, zakaj je v Kuverti vse tako lepo in v redu?

Naj bi najprej na to odgovoril tako, da bi to bilo najbolje vprašati nekega delavca, če je resnično vse tako lepo in v redu. Toda problemov imamo tudi v Kuverti veliko, vendar jih uspešno rešujemo. Če se spomniš nazaj, je imela vsa Jugoslavija probleme z nabavo materiala in surovin. Takrat se je Kuverta s to problematiko izredno uspešno spopadla in jo

Marjan Žitko dip. oec.

reševala ter tako ravno takrat, ko so vsi škripali zaradi pomanjkanja materiala, smo mi normalno poslovali.

Da pa dajemo vtis, da je vse lepo in v redu, pa je to zasluga ekipe,

ki jo imamo — sposobnih ljudi, ki vedo kaj hočejo — ki imajo cilje ter poznajo vsak svoj posel, prav tako pa je vsak na svojem področju dela strokovnjak kot npr. Leopold Ivanjko za področje proizvodnje. Da je moderna tehnologija, kot jo to navaja Viktor Jančigaj uporabljena zelo uspešno in kvalitetno, je to predvsem njegova zasluga s tem, da je strojnike na teh strojih znal usposobiti sam in s pomočjo tujih mentorjev. Stanislav Menard je strokovnjak na področju trženja: komercialne, nabavno prodajnega področja in izvoza. Malči Žunič nam obdeluje naše finančne poslovne rezultate, da smo stalno na tekočem in vemo kakšno je naše gospodarsko stanje, s kakšnimi finančnimi sredstvi razpolagamo ter kako jih lahko nato obračamo, da dosežemo največji učinek. Sam pa pravzaprav vse te aktivnosti samo povezuje kot direktor s tem, da omogočam tem ljudem resnično proste roke — svobodno delo, kjer

se lahko vsak po svoje zelo izkaže. Ne postavljam jim nikakršnih zavor — nasprotno jih kvečjemu vzpodbujam in podpiram. Ta pripravljenost za delo se zato odraža tudi pri neposrednih proizvajalcih, pa naj bo to pri strojniki ali delavcih v proizvodnji, skladiščih ali transportu. Vsak se namreč zaveda, da mora svojo nalogo opraviti in sicer ne glede na čas. Zato pri nas tudi ni problem dvo ali troizmensko delo, nadurno delo, delo na proste sobote ali nedelje. Predvsem pa nas v to sili izvoz, povezan z določenimi roki, kajti ko pride kontejner — morajo biti kuverte v celoti izdelane.

Druga pomembnost je, da smo se v Kuverti odločili za uvedbo najbolj zahtevne tehnologije proizvodnje kuvert. Smo namreč edini v Jugoslaviji, ki proizvajamo kuverte s to tehnologijo — direktno iz papirne role. Odločili smo se tudi, da dosežemo — in to smo tudi že dosegli — kvaliteto kot je potrebna na zahtevnem evropskem trgu. Naše kuverte so v Evropi že poznane, zaradi česar se skušamo prebiti v višji cenovni razred. Če sedaj v njega še nismo prišli, ni vzrok naša tehnologija in naša pripravljenost za delo, ampak predvsem vgrajeni materiali: papir, lepila, barve itd.

Leopold Ivanjko strokovnjak za področje proizvodnje

Z ozirom pa, da v zadnjem času z našimi dobavitelji surovin tudi uspešno rešujemo — ker imamo obljubljene kvalitetne materiale na podlagi dogovora o skupnem izvozu — smo prepričani, da bomo v letošnjem letu to kvaliteto še izboljšali in se tako še bolje in uspešneje utrdili na teh zapadnih tržiščih.

Iz vsega tega logično pa potem izhaja, ker je taka pripravljenost za kvalitetno delo, tudi njegovo uspešno nagrajevanje. Pred leti so naše resolucije in družbeni dogovori izredno vzpodbujali izvoz, tudi z vzpodbujanjem rasti osebnih dohodkov teh delavcev. Ker pa smo v Kuverti strmo povečevali rast izvoza, smo zato imeli tudi možnost hitreje rasti osebnih dohodkov naših delavcev. Toda kljub temu, da imamo visoke osebne dohodke, nismo kršitelji resolucije in bomo verjetno eni redkih tozdv DO KTL, ki po zaključnem računu za preteklo leto kot tozd ne bomo kršitelji.

Sedaj se mnogo govori o tem, da izvoz ni ravno dohodkovno sprejemljiv. Kako je to pri vas v Kuverti?

Za nas je izvoz dohodkovno zanimiv z ozirom, da imamo visoko produktivnost in da z ozko specializacijo — se pravi z izdelovanjem samo poslovnih kuvert — dosegamo velike serije. S tem so skrajšani prestavitveni časi na strojih — na minimum, tako da v primerjavi s poznanimi nemškimi firmami, dosegamo večjo produktivnost kot oni, kar se nam tudi sami čudijo. Drugo kar nam omogoča večjo produktivnost pa je, da na teh tako izpopolnjenih strojih izdelujemo zahtevno samolepilno amerikanko z oknom dejansko 10% hitreje, kot so za to določene uradne tehnične kapacitete proizvajalca stroja in sicer zaradi naše lastne izpopolnitve. Visoka produktivnost, ob razmeroma nizkih osebnih dohodkih v primerjavi na zapadu, pa nam daje ta dohodkovno zanimiv izvoz. Poleg navedenega pa

nam sedaj to omogoča tudi dogovorjeni skupni izvoz, predvsem s proizvajalci papirja, ki je najbolj udeležen v skupni ceni kuverte. Če namreč dobimo papir po izvoznih cenah ter če k temu dodamo še interno in družbeno stimulacijo za izvoz — ob upoštevanju preje navedene povečane produktivnosti — je za nas izvoz dejansko dohodkovno zanimiv.

Sigurno so s tako rešitvijo izvoza tudi vaši dobavitelji surovin zadovoljni?

Našim dobaviteljem se izplača preko nas izvažati, ker dobijo za papir nekoliko boljšo ceno, kot je ta na evropskem trgu. Prav tako pa jim odpadejo stroški transporta, ki jih nosi izvoznik, kakor tudi prihranek pri izpadu drugih izvoznih stroškov.

Zanimivo bi bilo, da nam poveste, kolikšna je količina vašega izvoza od skupne proizvodnje?

Če gledam vrednostno je to 25 do 30% celotnega prihodka, dočim pa znaša količinsko to cca 50% proizvodnje.

Kako so pri vas domači kupci zadovoljni z vašimi proizvodi in ali delate kakšno razliko v kvaliteti pri njih?

Ne! Naša usmeritev je taka, da je proizvodnja enaka za domači — kot za izvozni trg. Naša želja je namreč ta, da bi tudi izvažali direktno iz zaloge v skladišču, razen v primeru seveda, če to niso neki posebni izdelki po naročilu. Vse naše kuverte so namreč izdelane po evropskih oziroma svetovnih standardih in je razlika pri kupcih samo v tem, ali si nekdo želi pri kuvertah še neko posebnost, oziroma kupi standardizirane za lastno uporabo ali maloprodajo. Domačega trga pa ne moremo zadovoljiti, ker imamo premalo kapacitet. Smo namreč na domačem trgu z nekaterimi tipi kuvert edini proizvajalec. To

so v glavnem skoraj vse samolepilne kuverte in pa kuverte s povratnico. Z letošnjim letom pa uvajamo v proizvodnjo nov tip kuverte in sicer take, ki s silikonskim papirjem ščitijo lepilo. Prednost teh kuvert je v tem, da se lepilo ne stara in je zato njihova uporabna življenjska doba dosti daljša kot šest mesecev pri sedanjih samolepilnih pa čeprav te — v zaprtih škatlah — ostanejo uporabne tudi daljši čas. Te kuverte izdelujejo dosedaj v Evropi le še v Švici in smo tako mi, njen drugi proizvajalec.

Torej težite za tem, da pridete vedno z novimi proizvodi na svetovno tržišče?

Vsekakor! Z novimi konkurenčnimi proizvodi in to v evropski špici!

To so torej vaši odgovori na vprašanje, zakaj tako uspešno poslujete. Zanima me, ali so pri vas delavci za pridobljene izboljšave na že tako tehnološko modernih strojih, še posebej nagrajeni?

Ne — pri nas se to odraža samo v njihovem dobrem osebnem dohodku, ki jih stimulira za te akcije. Dejansko pa smo teh raznih izboljšav na strojih imeli že več. Naj tako navedem primer, da smo prvi na svetu pričeli izdelovati samolepilno avionsko kuvert in se je šele na podlagi naših pričel v svetu uveljavljati, po našem izvozu v Kuvait in Saudovo Arabijo. Za njeno proizvodnjo smo namreč morali izdelati — prilagoditi posebne nože, katerih proizvajalec strojev še ni izdelal. V glavnem pa se pri tem največ dosega pri izdelavi rezervnih delov pod nadzorstvom tehničnega vodje itn. Zato smo pač vsi ustrezno stimulirani.

Naj še pred predajo štetne palice najprej prosim Viktorja Jančigaja, da mi pojasni kaj razume pod pojmom "horizontalni transfer tehnologije"?

Prav tako želim omeniti glede na vaše prejšnje vprašanje o stanju naše proizvodnje za domači trg, da imamo za ta trg premalo kapacitet — prav tako pa seveda tudi za izvozni! To pa pogojuje potrebo po nujni rešitvi prostorskega problema. Že s sedanjo montažo novih kuvertnih avtomatov smo prišli v velike prostorske stiske — z oteženim notranjim transportom. Pojavlja se nam tudi problem, da na teh strojih s tako veliko proizvodno kapaciteto ne moremo tako hitro izpraznjevati prostorov, da bi normalno proizvajali.

Zato smo vse sile usmerili v pridobitev novega zemljišča in v pripravo dokumentacije za izgradnjo novih prostorov Kuverte. Ko bomo enkrat prišli do teh novih prostorov, pa se bo dejansko začel razvoj Kuverte z dodatnimi kapacitetami in dodatnimi programi. Za te pa že vemo kaj bomo delali, saj smo na tej lokaciji zaradi prostorske stiske pri teh omejeni.

Mislim, da bodo te težnje Kuverte podprli tudi delavci ostalih temeljnih organizacij. Tudi Kuverta je dosedaj stalno sodelovala pri reševanju finančnih problemov financiranja investicij v drugih tozdvih.

Na naše vprašanje komu in po katerem vprašanju predaja ta štetni intervju pa je Marjan Žitko dejal:

Želel bi, da Janez Vloder kot član poslovnega odbora in njegov začasni predsednik odgovori, kako gleda na zakon o sanaciji, ker izgleda, da bo v nekaterih naših tozdvih zaškripalo po zaključnem računu; kako gleda na spremembe v deviznem zakonu; na ukrepe ljubljanske banke — glede na prednostno listo uvoznikov surovin, repromateriala in rezervnih delov; glede na nova določila zakona o ustvarjanju dohodka in delitvi osebnih dohodkov ter na splošno — kakšno bo poslovanje DO KTL v letu 1987?

Razgovor vodil in pripravil za objavo: Milan SEME

Smilja Bogojevič in Marija Ocepek pri pobiranju izdelkov na lepilnem avtomatu v tozdu Kartonažna

Kakšna je možnost realizacije tehnično-tehnoloških projektov v KTL

Na naše vprašanje kaj sem kot razvojni tehnolog pripravil na področju izboljšav in novih tehnologij, bom nadaljeval z naštevanjem projektov, ki so bili začeti in nedokončani. Ti so:

- kartonska polnila za gradbeništvo — naročnik SGP Nova Gorica;
- postrojenje za kosmičenje (flokiranje);
- sestavljenke "PUZZLES";
- topli izsekovalni stavek za izdelavo prozornih plastičnih zloženjk;
- zasnova — idejni projekt orodja za štirioglasto špiralno navijanje;
- kombi doze sposobne za embaliranje sokov;
- kubitajner;
- laminiranje — oplemenitenje KB kartona na sitovi strani z odpornostjo na maščobo in vodo.

Zgoraj omenjeni izdelki in tehnološki postopki so izdelani kot tehnološki projekt nekaterih pa na nivoju prototipa. Že iz prejšnjih člankov v Glasilu je razvidno sedanje stanje razvojne dejavnosti v KTL. Zato ne mislim pisati o vzrokih in posledicah moje dejavnosti v sedanjem organizacijskem sistemu. Iz zgoraj omenjenih projektov bom v kratkem opisal sedanje stanje ne pa obširne problematike, ker smatram in pričakujem, da bodo zainteresirani TOZD-i na osnovi tega članka zahtevali, da bi ponovno pregledali možnosti realizacije zgoraj naštetih tehnično-tehnoloških projektov.

Kot vam je že znano iz članka zadnje številke Glasila, je sedaj v realizaciji projekt prehoda iz centralnega odpraševanja brusnega prahu v DE-30 na individualno odpraševanje, da z uvajanjem tega tehnološkega postopka znižamo porabo električne energije, izboljšamo kvaliteto zraka v delovnem prostoru in poenostavimo transport brusnega in papirnega prahu.

Pred leti sem razvijal lepilo za izdelavo tekstilnih cevč na bazi ureaformaldehidnih smol. Ureaformaldehidne smole kot lepila za kartonažerske namene imajo to prednost, da po lepljenju s temi ne pride do običajnega krčenja papirnih slojev in slabega zlepljanja teh strojev, nadalje: cevke imajo dimenzijsko obstojnost in visoko trdnost. Z upora-

bo omenjenega lepila dobimo dobre efekte takrat, kadar uporabljamo manj kvalitetni kartonski papir in razne papirne materiale. Na zahtevo izvoznega oddelka smo za našega kupca na Malti izdelali tehnično-tehnološki projekt finalizacije registratorjev na isti osnovi kot je to še sedaj v TOZD Papirna konfekcija (delo na tekočih trakovih). Da bi izdelali kvaliteten izdelek, sem uporabil to vrsto lepila. Na ta način smo izdelali kvaliteten registrator platnico. S tem smo izvršili horizontalni transfer tehnologije, kar pomeni, da smo na našega kupca na Malti v celoti prenesli našo tehnologijo in znanje. Na Malto smo poslali dve pošiljki, kupec je zadovoljen in ni bilo nobenih reklamacij. Ves ta transfer smo naredili pisno brez kakršnega koli uvajanja procesa izdelave registratorjev na Malti; to je brez potovanja. Ker se je to novo lepilo v praksi dobro obneslo, sem recepturo tega lepila zaščitil na patentnem uradu, sedaj je to lepilo patentno zaščiteno.

Potem, ko smo uspešno rešili naše odpraševanje, sem iz brusnega prahu, ki ni uporaben (izvid Inštituta za celulozo in papir) poskusil izdelati neko vrsto izolacijskega materiala (plošč).

Čeprav v KTL nisem imel nikakršnih možnosti za uresničitev zamisli, mi je zasebno uspelo narediti izdelek — negorljivo voodopomo ploščo. Ta plošča je zmes brusnega (papirnega) prahu in veziva na bazi ureaformaldehida. Če to maso polnimo med dve lepenčni oblogi dobimo tako imenovano sendvič ploščo. V zmes, ki predstavlja polnilo takšnega sendviča, lahko dodajamo bombažne ostrižke, ki nastajajo pri izdelavi frotirk, kot teh-

nološki odpadek. Ti dodatki so se dodajali v zmes za sendvič plošče zaradi premajhnih količin brusnega prahu.

Ker imamo v Jugoslaviji veliko število tovarn, ki izdelujejo frotir tkanine, ne bi smelo biti težav pri eventualni oskrbi s temi odpadki za potrebe proizvodnje sendvič plošč.

Z ozirom na naše možnosti raziskav in realizacije idej, sem sedaj v pripravi izdelave omenjenih plošč po polindustrijskem postopku. Za ta novi izdelek dajem sledeče podatke, ki so bili izmerjeni v laboratoriju TOZD Kartonažna, in sicer:

Primer 1:

- brusni prah in vezivo
- velikost plošče 10x10 cm (impregnirana povrhnjica)
- teža plošče 59,8 g
- debelina plošče 1 cm
- specifična teža 0,598 g/cm³
- vlaga 7,5%

Test gorljivosti (simulacija):

Vzorec smo postavili pod plinski gorilnik. Do plamena ni prišlo; vonj dima po ureji. Vzorec na površini poogleni (po 18 min. se izpostavljen plast plamenu upepelji. Po 20 min. se na nasprotni strani pokaže žerjavica brez plamena. Isti vzorec smo dali v žarilno peč (cca 900°C) in ugotovili, da v 5 sek. povrhnjica zgori, polnilo pa ostane (se ne zmehta).

Primer 2:

Plošča je izdelana iz zmesi čistih bombažnih vlaknin in veziv.

Meritve so pokazale:

- velikost vzorca 10x10 cm (brez povrhnjice)
- teža 44,9 g
- debelina 1 cm
- specifična teža 0,449 g/cm³
- vlaga 3,4%

Test gorljivosti (simulacija):

Ta vzorec brez povrhnjice prav tako ne daje plamena; dim, ki se pri simulaciji razvija, vonja po ureji. Ni sledov in žerjavice. Vzorec poogleni. Dim ne draži sluznice. Plamen prebije ploščo po 9 min. Vzorec poogleni in se ne upepelji.

Kakor pri vsaki noviteti je potrebno izdelati veliko število preizkusov na vzorcih. Preden bi dali vzorec "Inštitutu za raziskavo materiala" na testiranje, moramo v KTL obvladati vse odgovarjajoče testne metode; ki jih dobimo v obstoječih patentnih spisih in razpoložljivih informacijah. Zato je potrebno še vedno vse te vzorce preizkusiti tudi "v živo", kar pomeni vzorce preizkušati pod obremenitvami in vplivi atmosfere. To delo je sedaj v teku.

Pripominjam, da so omenjeni postopki za izdelavo negorljivih voodopornih plošč že prijavljeni Patentnemu uradu.

Nadalje, v našem razvojnem delu je torej nastalo stanje kot sem ga že omenil in takšnega sem tudi orisal članu poslovnega odbora Jožetu Novoselu, zadolženemu za naše področje dela. Smo decentralizirani in brez laboratorija. Laboratorij TOZD Kartonažna služi le za ozke namene merilnice za kontrolo kvalitete. Tudi ustreznih kadrov ni. Tako sem po 25 letih dela popolnoma omejen, čeprav po sistematizaciji in opisu svojega dela moram to delati. Kot pa sem že dejal, možnih predlogov za nadaljevanje teh del je več. Glede na izdelani del elaborata o odpraševanju h kateremu se je pristopilo se sedaj trudimo, da se izloči še tunnelska peč, ki troši mnogo drage energije.

Uporaba smolnih lepil bi lahko dejansko omogočila izdelavo tekstilnih cevč in negorljivih plošč. Seveda se pri vsem tem ponovno pojavlja zaviralni moment s strani tistih, ki smatrajo, da če zunaj nihče tega ne uporablja, tudi mi ne moremo imeti zaupanja v ta lepila. To pa tudi pomeni nezaupanje v mojo inovacijo in patent; kar pa zopet kaže na slepi tir na katerem se nahajam.

Nazadnje še to: od nas nekaj preostalih "razvojcev" se sicer še zahteva izdelava določenih elaboratov, ki bi lahko po realizaciji dali konkretne rezultate, vendar pri odločitvah o realizaciji ne sodelujemo.

Pri nas v KTL so odločitve o tem kaj se bi od razvitega uresničilo, in kje, prepuščene volji TOZD — kar pa po mojem ni pravilno.

Za zaključek in v potrditev mojih navedb primer iz TOZD Embalažni servis Koper: po organizacijsko-tehnično-tehnološki pripravi in uvedbi nemotenega poteka proizvodnje v katerega je bilo vloženo veliko truda in znanja razvojno tehnološko-organizacijskih kadrov; ostaja vse pri starem — vse gre spet tako kot poprej. Tudi to, čeprav je ta primer iz majhnega segmenta KTL, kaže na to, da v KTL nekaj ni v redu.

Razgovor pripravil
za objavo:
Milan SEME

Branka Nikolić pri odtrgavanju v tozdu Kartonažna

V kratkem do ure natančna dostava kartonske embalaže

Embalaža iz KTL bo kmalu imela tudi lepši dizajn in bo kakovostnejša — Podvojitev proizvodnje in izvoza kuvert na konvertibilni trg

Ljubljana, 21. januarja — Industrija embalaže KTL Ljubljana bo v tem srednjeročnem obdobju namenila posebno pozornost posodobitvi proizvodnje potiskane embalaže in povečanju zmogljivosti za proizvodnjo kuvert. Osnovni namen prve naložbe je do ure natančno dostavljati kadovostno embalažo kupcem, druge pa podvojitev konvertibilnega izvoza. Za ti naložbi in še nekaj manjših bo — po lanskem porabil okrog 10 milijard dinarjev.

Prvo fazo naložbe v posodobitev kartonske potiskane embalaže že uresničujejo. Če ne bo nepredvidenih težav, bodo do avgusta zgradili sedem tisoč kvadratnih metrov velike proizvodne prostore ob Letališki cesti v Mostah. Vanje bodo preselili predvsem

V KTL bodo v kratkem posodobili in povečali proizvodnjo registrov. To naložbo so namerali uresničiti že v minulem srednjeročnem obdobju, omogočila pa bo, da bodo kmalu začeli izdelovati precej sodobnejše in lep-

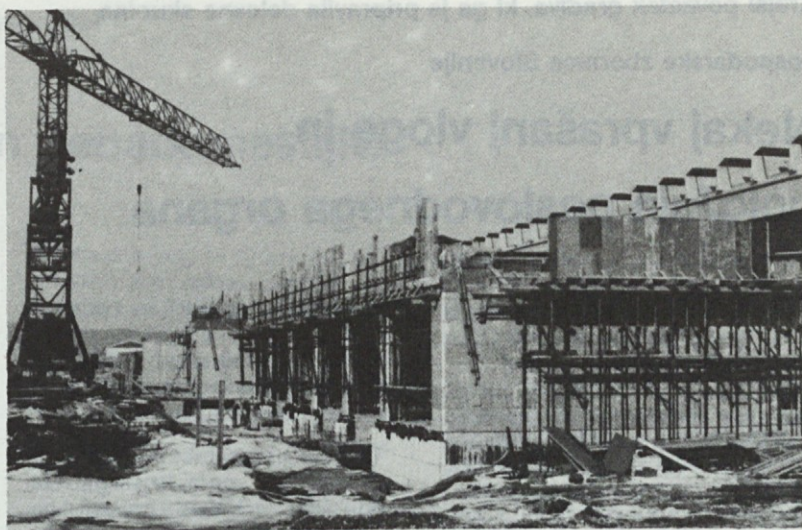
še registre. Hkrati nameravajo v tem srednjeročnem obdobju še posodobiti proizvodnjo valovitega kartona.

stroje iz obrata v Čufarjevi ulici ter posodobili tisk in pripravo nanj. Poskusna proizvodnja v novem obratu bo predvidoma stekla konec avgusta, v poslopju v Čufarjevi ulici pa bo ostala proizvodnja navite embalaže (to so trde kartonske cevi za pakiranje raznih čistil, konusi za tekstilno industrijo, jedra različnih velikosti in tako naprej).

V drugi fazi uresničevanja te naložbe bodo ob Letališki cesti

. Načrt za to srednjeročno obdobje med drugim predvideva v povprečju 6-odstotno rast fizičnega obsega proizvodnje, ki naj bi v letu 1990 dosegla 123 tisoč ton, 7-odstotno realno večanje celotnega prihodka in 4-odstotno dohodka, medtem ko bodo število zaposlenih zmanjševali za pol odstotka na leto.

zgradili še pet tisoč kvadratnih metrov proizvodnih prostorov, v katere bodo namestili nove uvožene stroje. To fazo bodo začeli uresničevati prihodnje leto in njen zaključek bo pomenil prehod na zahtevnejšo tehnologijo, ki bo zagotovila, da se bo kakovost embalaže bistveno izboljšala. Prednost nove opreme bo tu-

Pri aneksu k glavni hali nove tovarne v katerem bodo priprave dela in drugi prostori se že gradi prvo nadstropje

di možnost zelo hitrih sprememb nastavitve strojev, kar pomeni, da bodo brez težav in večjih stroškov lahko izdelovali tudi embalažo v majhnih serijah. Tako bo KTL kmalu bistveno hitreje uresničevala naročila svojih kupcev (to so predvsem farmacevtska, kozmetična, živilska in obutvena industrija) in jim začela dostavljati embalažo boljšega desinga ter do ure natančno.

Tudi za proizvodnjo kuvert bodo letos za Bežigradom pričeli graditi nove prostore. Merili bodo šest tisoč kvadratnih metrov in vanje bodo preselili stroje iz starega poslopja ter uvozili dodatne, ki bodo — tako kot sedanji — najzgodnejši.

Ta naložba bo omogočila, da bodo do leta 1990 konvertibilni izvoz povečali s sedanjih tri in pol na sedem milijonov dolarjev. Zdaj KTL izvažajo 8,5 odstotka fizičnega obsega proizvodnje, 30

odstotkov njihovih izdelkov pa gre v izvoz posredno. Lani so izvozili za okrog pet milijonov dolarjev, od tega za milijon in pol dolarjev na klirinško območje.

Po posodobitvi proizvodnje potiskane embalaže bodo v KTL lahko izdelovali embalažo, s katero bi bili lahko konkurenčni na konvertibilnem trgu. Nimajo pa velikih ambicij, da bi izvažali embalažo, ker se jo izplača prevažati le do razdalje 250 kilometrov. Želijo predvsem nadomestiti tuje proizvajalce, ki nekaterim našim izvoznim ozdom prodajajo svojo embalažo.

Največji delež ima v izvozu tozdr Kuverta (kupce ima predvsem na Bližnjem vzhodu in v ZDA) in tako bo tudi v naprej; klirinškega izvoza pa v tem srednjeročnem obdobju ne bodo povečali.

Ljiljana Djerić

Pripis uredništva: Napisano register — praviloma regulator

Naš podlistek: Iz zgodovine DO KTL (nadaljevanje iz številke

11 — november) po gradivu Jožeta Karlovška

Kronika in razvoj Kartonažne tovarne Ljubljana

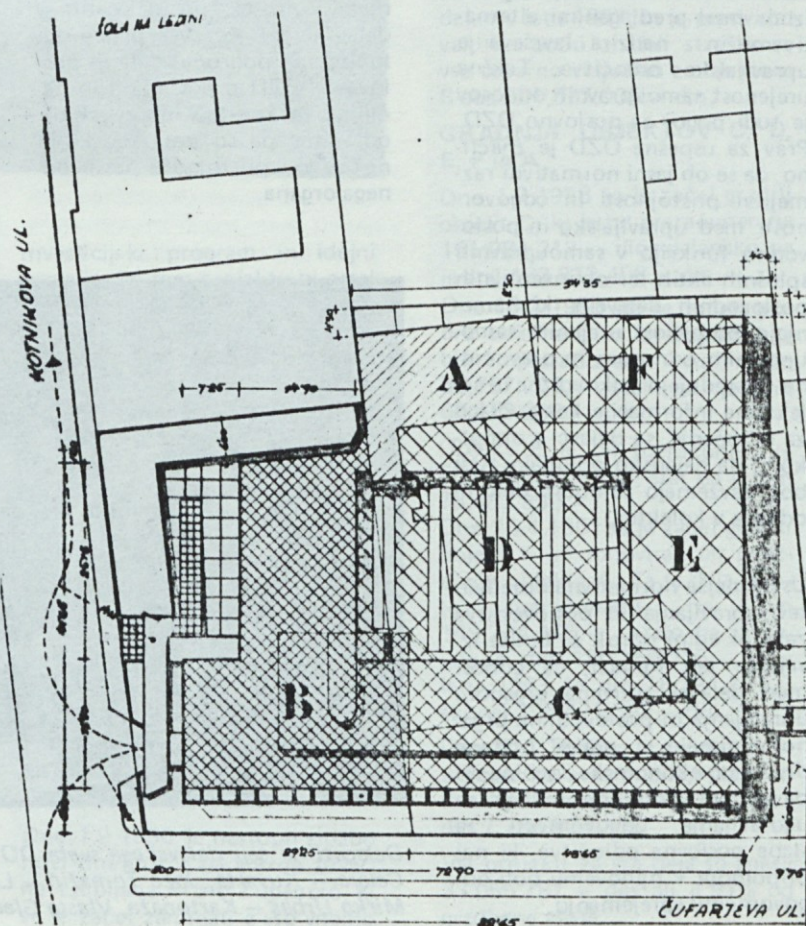

Avtor gradiva Jože Karlovšek leta 1960, ko je v Novem mestu prejel Trdinovo nagrado

OBRAT PO VOJNI

Po vojni je Kartonažna tovarna Ljubljana vedno bolj napredovala z večjo produkcijo in je zaposlila tudi vedno več delavstva. Zaradi tega je bilo treba vedno bolj povečevati pisarniške in obratne prostore. Ker se ni moglo takoj začeti s postavitvijo nove tovarne, so se adaptirali podstrešni prostori v nove delavnice, skladišča ali pisarne. Postavilo se je nekaj lesenih lop, novo garažo in začasno skladišče za ekspedit. Od števila 120 zaposlenih uslužbencev in nameščencev v letu 1945 se je povečalo število na 453 v letu 1953.

(nadalj. na 7. str.)

Nekaj vprašanj vloge in položaja poslovnega organa

(Krajši povzetek gradiva, ki ga je pripravila delovna skupina Gospodarske zbornice Slovenije)

Kritična analiza delovanja političnega sistema socialističnega samoupravljanja se zavzema za ustreznejšo razmejitev med upravljanjem in poslovanjem v samoupravnih splošnih aktih. Med usmeritvami, ki jih daje, se zavzema tudi za spremembe ZZZ v zvezi z razmerji med poslovnimi organi TOZD, DO in SOZD kot podlagi za učinkovitejšo uresničevanje skupnih ciljev združevanja in predlaga tudi nekatere druge spremembe na tem področju.

Ne gre za "razmejitev" upravljanja poslovanja oziroma "krepitev" poslovnega organa, saj sta upravljalna in poslovna funkcija v pogojih socialističnega samoupravljanja integrirani in pomenita sestavna dela uresničevanja samoupravljanja, pač pa za ustreznejšo normativno opredelitev pristojnosti in odgovornosti v okviru teh dveh funkcij.

Odnosi med delavci, delavskim svetom in poslovnim organom bi morali temeljiti na tesnem in tvornem sodelovanju tako, da poslovni organ nastopa kot predlagatelj upravljalnih odločitev in njihov izvrševalec, delavci oziroma delavski svet pa opravi izbor med predlaganimi alternativami in nadzira izvrševanje upravljalnih odločitev. Takšna urejenost samoupravnih odnosov je tudi pogoj za poslovno OZD. Prav za uspešno OZD je značilno, da se ob jasni normativni razmejitvi pristojnosti in odgovornosti med upravljalno in poslovno funkcijo v samoupravnih splošnih aktih ter ob inventivnih poslovnih delavcih, ki nameenjajo pozornost urejenim samoupravnim odnosom in pravočasno posredujejo kakovostne in selektivne informacije kot podlago za odločanje, se delavci z občutkom, da dejansko odločajo, tudi bolj zavzemajo za dobro delo in odnose v kolektivu.

Ustreznejša normativna opredelitev upravljanja in poslovanja zato ni edini porok za boljše izvajanje teh funkcij, če odnosi med delavci oziroma organom upravljanja in poslovnim organom nimajo v praksi opisane družbeno-ekonomske vsebine, je pa gotovo, potrebna podlaga za ugotavljanje odgovornosti za slabe poslovne odločitve, ki naj pripomore k njihovem bolj odgovornemu sprejemanju.

Ustreznejša opredelitev pristojnosti ni potrebna zgolj v samoupravnih splošnih aktih OZD, pač pa glede nekaterih temeljnih vprašanj tudi v ZZZ.

Teze za spremembe in dopolnitve ZZZ iz aprila lanskega leta prinašajo nekatere novosti na tem področju, vendar prav razmerja med organom upravljanja in poslovnim organom še ne dajejo dovolj pozornosti, zato predlagamo naslednje usmeritve za zakonske spremembe na tem področju:

1. Iz sedanje ureditve pristojnosti organa upravljanja in poslovne funkcije v ZZZ je možno sklepati, da ZZZ gradi na predpostavki, da sta delavski svet in poslovni organ strokovno enako usposobljena za odločitev o delu in poslovanju OZD, s tem, da delavski svet kot organ upravljanja ne sprejema le temeljnih odločitev, ampak tudi ukrepe za izvedbo plana in poslovne politike, odloča o najemanju kreditov v tekočem poslovanju ipd., kar spada že v poslovanje. Razmejitev med upravljalno in poslovno funkcijo torej ni jasna.

Pri ustreznejši opredelitvi upravljalnih in poslovnih odločitev o poslovnih ciljih in načinih za doseganje teh ciljev, ki jih delavci sprejemajo zlasti v samoupravnih sporazumih o združevanju in planskih aktih z osebnim izjavljanjem oziroma po delegatih v delavskem svetu. Vse ostale odločitve na področju dela in poslovanja OZD o postopkih in načinih za izvedbo upravljalnih odločitev pa so poslovne in ne sodijo v pristojnosti poslovnega organa.

Upravljalne odločitve bi morale biti vsebovane predvsem v planu OZD. Ko je sprejet plan OZD, oziroma druga upravljalna odločitev bi moral imeti poslovni organ vsa pooblastila za njeno izvedbo. Določil naj bi konkretne ukrepe za izvedbo, uresničeval plan s poslovno politiko, odločal o najprimernejšem tehnološkem postopku, najmanj in dajanju kreditov v tekočem poslovanju, o izvedbi investicijske odločitve, o kateri je že sprejeta upravljalna odločitev, pri sklepanju pogodb naj bi bilo pooblastilo zaradi kontrole, ali je pogodba v materialnih okvirih plana, lahko omejeno le v primerih posebne velike vrednosti. V tem delu je vloga organa upravljanja zgolj kontrolna.

2. Poslovni organ bi moral postati "pooblaščen" predlagatelj upravljalnih odločitev, ki jih predlaga v alternativah.

Odgovarjati bi moral za strokovno utemeljenost predlogov, ki jih daje. Po zveznem planskem zakonu je odgovoren za strokovno utemeljenost in realnost predloga skupnih temeljev za pripravo srednjeročnih planov, vendar bi moral biti ta odgovornost predpisana tudi za strokovno utemeljenost predloga plana. Tako bi postal tudi v celoti odgovoren za poslovne rezultate OZD, ne pa omejeno kot sedaj, ko odgovarja za njih le v mejah pooblastil, ki pa ne pomenijo odgovornosti za strokovnost predloga in se glede slednje lahko skrije za odločitev delavskega sveta oziroma delavcev. Potrebno je namreč razlikovati strokovno predlaganje od odločanja. Od organa upravljanja, ki je delegatsko sestavljen iz delavcev raznih delov delovnega procesa ne moremo zahtevati, da bi bil sposoben za strokovno presojo predlogov, ki jih daje poslovni organ, pač pa za presojo in odločitev ali so predlogi glede rezultatov, ki jih zagotavlja poslovni organ skladni z interesi delavcev oziroma že prej sprejetimi drugimi upravljalnimi odločitvami.

Če organ upravljanja ne sprejme nobene od predlaganih alternativ, gre za neko bistveno vprašanje, ali ima delavski svet možnost, da poslovnega organa razreši oziroma lahko le-ta sam zahteva razrešitev.

Od poslovnega organa pa ne bi mogli zahtevati, da bi kreativno izvrševal upravljalne odločitve, za katero je prepričan, da je zgrešena in v tem primeru tudi ne bi mogel nositi odgovornosti za poslovni rezultat. Imeti bi moral možnost veta zoper odločitve delavskega sveta, za katere meni, da so zmotne in predlagati, da zavzame stališče do spornega vprašanja ustrezna zunanja strokovna institucija ali pa posebna arbitraža. Naupoštevanje ugovora poslovnega organa pa naj bi bil lahko razlog za ukrep družbenega varstva.

3. Odgovornost poslovnega organa za predlog in na njegovi podlagi doseženi rezultat mora biti odškodninska in to ne le kot odgovornost za škodo, če je pri dajanju predloga prikril dejstva ali vedoma dal neresnična obvestila delavskemu svetu temveč tudi za predlog, ki je posledica njegove hude malomarnosti.

4. O vprašanju, kdaj se oblikuje poslovni organ kot individualni, kdaj pa kot kolegijski, naj delavci še naprej odločajo glede na značilnost posamezne OZD. Vendar pa naj bi se zaradi racionalnega organiziranja poslovnih funkcij in prevzemanja odgovornosti za njeno izvrševanje oblikuje v TOZD oziroma DO praviloma poslovni organ kot individualni, na ravni SOZD pa kot kolegijski. Dosledno pa bi bilo potrebno uveljaviti načelo vzajemne odgovornosti članov KPO za skupne odločitve, kar pa ne izključuje osebne odgovornosti člana za njegovo ravnanje, ko deluje v okviru svojih pooblastil in odgovornosti.

5. Uveljavitev takšne odgovornosti bi terjala ne le večjo pristojnost za odločitve vezane na izvedbo plana, ampak bi moral imeti tudi določena pooblastila za odločanje o vprašanjih, ki trenutno v celoti sodijo v pristojnost delavskega sveta oziroma njegovih komisij in sicer glede:

- predlaganja najožjih sodelavcev,
- razporejanja delavcev zaradi večje fleksibilnosti glede na potrebe delovnega procesa in
- vpliva na nagrajevanje.

Poslovni organ naj bi pridobil pristojnost pooblaščenega predlagatelja za izbor delavcev s posebnimi pooblastili oziroma bi bilo potrebno določiti, da je vsaj obvezno njegovo mnenje ob izboru. Enako vlogo naj bi imeli tudi delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ter ostali vodstveni delavci pri predlaganju svojih najožjih in funkcionalno podrejenih sodelavcev.

Možnost prerazporejanja po sklepu poslovnega organa ali po-

Delegati na seji delavskega sveta DO KTL — decem. 1986, z leve: Miha Celarc — Kuverta, Jože Tomažič — Lepenka, Metka Lemut — Kartonaža, Mirko Urbas — Kartonaža, Vlasta Gladek — DSSS

Krivi so vsevedni in nenadomestljivi

oblaščenega delavca naj se razširi na vse možnečasne razporeditve, ki pa lahko trajajo največ 1 mesec. O takičasni razporeditvi naj bi odločal brez obveznosti, da predloži sklep v potrditev komisiji, saj bi mu bila ta pooblastila dana v samoupravnem splošnem aktu.

Poslovnemu organu, pa tudi delavcu s posebnimi pooblastili in odgovornostmi bi bilo potrebno dati možnost da neposredno ocenjuje delo in rezultate dela svojih ožjih sodelavcev kot podlago za obračun osebnega dohodka posameznega delavca, vendar na podlagi samoupravno sprejetih osnov in meril.

(V nadaljevanju: "Družbeni in pravni položaj poslovnega organa")

T.Č.

Za naslednji partijski plenum, ki naj bi bil namenjen obravnavi o sedanjih idejnih spremembah v družbi so na posebnih sestankih, ki jih organizira CK ZKJ v diskusiji med drugim dejali:

Mirko Muškinja iz novosadskega Naftagasa je med poglavitne vzroke krize omenil "nenadomestljive in vsevedne funkcionarje", ki so si postavili vile, si ogradili plaže, šolali otroke v tujini, stanovali v posebnih ulicah in imeli svoje čuvaje, na koncu pa so dobili še izjemne pokojnine. Neka-

teri med njimi, ki "niso več na oblasti", zdaj pišejo spomine in napadajo to, kar so sami še do včeraj počeli. To je razkroj komunistične morale in hkrati eden od razlogov, zakaj delavci zapuščajo Zvezo komunistov.

Borislav Domkenker iz Termoelektrarne v Kostolcu meni, da bi najvišji partijski organi "lahko že nehali testirati mnenje delavskega razreda", kot so storili s 13. sejo CK ZKJ, ki je vznemirila partijsko članstvo, konkretnih rezultatov pa od nje ni bilo. Da-

nes oblast ni v rokah delavskega razreda temveč v rokah tehokratov in birokracije. Dokler bo tako, se iz krize ne bomo rešili.

Živko Trajković iz vranjskega Bombažnega kombinata oporeka trditvi, da je partija aktivna na vrhu in neaktivna v bazi. Nasprotno, v osnovnih partijskih organizacijah je slišati precej konkretnih in dobrih predlogov, ki pa žal najpogosteje končajo v predalih občinskih komitejev.

M.S.

LJUBLJANSKA KARTONAZNA TOVARNA IN PAPIRNA INDUSTRIJA I. BONAC SIN LJUBLJANA

1957 - 1961

za rekonstrukcijo nove tovarne. Pregledal je investicijski program temeljito in do takrat izdelane načrte. Pri tem je prišel do spoznanja, da ima vsak elaborat pomanjkljivosti glede na obratne in pisarniške prostore. Nekateri obratni prostori so bili premajhni kakor tudi število pisarni niso zadoščevalo za sodobni obrat. Nekaterih pomožnih prostorov pa sploh ni bilo. Zamislil si je tudi sodobno ambulanto, potem predlagal tovarniško menzo in druge tehnične in kulturne prostore.

Na podlagi novih predlogov in zamisli direktorja Zupančiča, s katerim se je strinjal ves delovni kolektiv, sta Industrijski biro in Slovenija projekt izdelala ponovno drugi investicijski program in idejne projekte za vso tovarno, razen objekta B, ki je že bil dograjen.

Novi gradbeni elaborat je bil izdelan v letu 1957, in je predvideval, da bodo znašali stroški za vso tovarno vključno z objektom B cca 501.577.005.— din.

GRADNJA OBJEKTOV C, D, E, F in A

Dne 1.7.1958 se je začel graditi objekt C, ki je bil preračunan na 161.984.212.— din, dejansko pa je stal 183.612.408.— din.

Dne 10.3.1959 sta se začela graditi objekta D in E. Objekt D je bil preračunan na din 55.767.739.— stal pa je din 63.413.890.—.

Objekt E je bil preračunan na 58.415.252.— din, stal pa je din 78.483.899.—.

Dne 26.4.1961 se je začel graditi objekt F in obnovitev ter povečanje objekta A. Za ta dela je bilo preračunano na din 149.274.445.—, stalo pa je dejansko din 180.159.215.— in v letu 1963 še din 18.121.177.— skupaj 198.471.392.— din.

Dne 20.1.1962 se je začela graditi lopa za avtomobile, plato in dvoriščna ograja. Proračun znese din 7.784.924.—.

Vsi projekti za vsa dela so znesli 33.055.787.— din ali 4,91% od gradbene vsote.

stari in novi kartonazni tovarni, toda honorarno.

Prvičasni investicijski program z načrti Karlovška je izdelal Investicijski biro v Ljubljani. Dne 15.11.1953 se je obravnaval ta program z vsemi javnimi organi, ki pridejo pri tem v poštev, na Izvršnem svetu LRS, pri Komisiji za potrditev investicijskih programov. V tem programu sta osnovana samo dva nova trakta tovarne ob Kotnikovi in Čufarjevi ulici, medtem ko naj bi ostali glavni stari obratni objekti in upravno poslopje neporušeni ter še v obratu.

Na konferenci prvega časnega programa so se iznesle vse potrebe in želje investitorja ter zahtevki javnih organov po sodobni ureditvi in sodobnih predpisih. Na podlagi teh zahtev sta leta 1954 izdelala Investicijski biro in Slovenija projekt pod vodstvom ing. arh. Gregoriča prvi obširni

investicijski program in idejni projekt. Po tem projektu bi ostal samo južni del stare tovarne, t.j. A in F neporušeni, medtem ko bi bile ostale tri strani pozidane z novimi objekti. Po tem programu so bili predvideni gradbeni stroški na din 232.815.640.—. (Pripis uredništva: vse je narejeno v takratnih starih dinarjih).

GRADNJA OBJEKTA B

Dne 25.11.1955 je začelo graditi gradbeno podjetje Tehnika prvi novi del tovarne, t.j. objekt B, ki je bil preračunan na din 84.599.048.— toda dejansko je stal 130.569.891.— din. Za šefa gradbišča je bil postavljen od Tehnike Adolf Husu.

NOVI INVESTICIJSKI PROGRAM IN NAČRTI

Dne 1.9.1956 je nastopil službo novi direktor Kartonazne tovarne Ljubljana Franc Zupančič, ki se je začel zanimati za vso vno

Ružstava na ljubljanskem spomladanskem velesejmu leta 1938

(nadalj. s 5. str.)

Vedno večja stiska po obratovnih prostorih in po potrebi sodobne, hitrejše in boljše produkcije sta vedno silila delovni kolektiv, da se pristopi k postavitvi popolnoma ali vsaj delno nove ustrezne tovarne. Z vso vno se je lotil tega dela direktor Poeschl.

ZAČETEK NOVOGRADNJE

Prve skice in osnutke za novo tovarno je narisal v začetku leta 1953 Jože Karlovšek, višji gradbeni tehnik, pred vojno stavbenik, po vojni pa gradbeni vodja gradbišč in profesor za gradbene konstrukcije na Gradbeni tehniški šoli v Ljubljani. Ker ni bilo v prvih povojnih letih na razpolago dovolj strokovnega kadra in ker je Karlovšek gradil že pred vojno vse Bonačeve industrijske objekte, je bil tudi po vojni zaposlen kot tehnični gradbeni vodja pri

Nastop učencev Osnovne šole Edvard Kardelj in mešanega pevskega zbora Društva mladih glasbenikov iz Logatca

Praznovali smo

Slavnostni govornik Viktor Žakelj

Sobota, 27. december 1986. Za večino "državljanov" pač sobota kot vse ostale, za nas, delavce temeljne organizacije Valkarton pa je bila ta sobota drugačna, slovesnejša — praznovali smo 15-letnico — 15 let dela, odrekanj, veselja, neuspehov in uspehov.

Članek naj bi bil reportaža oziroma prikaz proslavljanja naše obletnice, prikaz tistih nekaj veseljih skupnih trenutkov, nekaj uric, obujanja spominov in na koncu koncev načrtovanja prihodnosti.

Praznovali smo v Narodnem domu v Logatcu, sam Logatec pa se je prikazal v pravi zimski podobi, to je z obilico snega pa tudi škri-

palo je pod nogami. Vseeno nas to ni niti najmanj "ohladilo" in v precejšnjem številu smo se skupno s povabljenimi gosti malodane nagnetli v dvorano in pričelo se je.

Spontano je izzvenela Prešernova Zdravljica, ki jo je zapel mešani pevski zbor Društva mladih glasbenikov iz Logatca. Pozdravni oziroma otvoritveni govor je imel predsednik delavskega sveta temeljne organizacije Janez Eržen, ki je v kratkem nagovoru pozdravil vse prisotne, še posebno goste in seveda tiste delavce, ki so "zdržali" v naši temeljni organizaciji celotno obdobje.

"Prvoborci", kakor jim pravimo, so se na skupnem srečanju zbrali že prejšnji dan, kjer so ob skrom-

ni pogostitvi prejeli plakete in manjšo denarno nagrado — za zvestobo, za ure prebite v tovarni, za vse kar so skupno doživeli v vseh teh petnajstih letih.

Slavnostni govornik na naši obletnici je bil Viktor Žakelj, svetovalec predsedstva skupščine Slovenije, ki je v svojem skorajda poetičnem govoru na kratko orisal zgodovino Logatca, razvoj tega našega življa in sredine, v kateri danes živimo. Njegove besede so nam prikazale trenutno stanje v svetu in naši domovini, še posebno na gospodarskem področju, govor pa je izzvenel v tonu: naj vas vaši uspehi ne uspavajo, hodi-te po poti napredka in razvoja za boljši jutri, za vašo prihodnost in prihodnost potomstva.

Prehojeno pot temeljne organizacije z vsemi njenimi uspehi in neuspehi je orisal direktor Vinko Haložan. Temeljno organizacijo je predstavil v celoti od prvih korakov pa do zadnjih dni, od prvih metrov valovitega kartona do nabave najnovejše avtomatske linije za proizvodnjo zložen, predstavil dobavitelje, naša sovlaganja, se dotaknil kupcev in našega družbenega standarda. Ob koncu je dejal: "Ko razmišljam o našem uspehu in bodočih nalogah menim, da lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da velika večina našega kolektiva čuti pripad-

Ivo Ban nas je navdušil

Prejemniki plaket tozda Valkarton

V dvorani med proslavo

Na koncu proslave pogostitev

nost tej skupnosti, da želi tukaj tudi ostati. Vedno manj je med nami takih, ki bi prišli sem samo začasno in vedno bolj se naši sodelavci zavedajo, da v tem našem — združenem delu niso samo pravice, ampak tudi dolžnosti."

Osrednji del predstave je bil namenjen podelitvi državnih odlikovanj, ki jih je podelil predsednik SO Logatec Andrej Logar. Vinko Haložan je za svoje delo v temeljni organizaciji in za opravljanje vseh ostalih funkcij prejel "Red dela z rdečo zastavo"; Andrej Širca pa "Medaljo zaslug za narod" — za delovanje v sa-

moupravnih organih in trud pri razvoju delegatskega sistema. Predsednik delavskega sveta je v nadaljevanju podelil plakete tozda Valkarton, ki se podeljujejo za prispevek k izgradnji temeljne organizacije. Tako je zlato plaketo prejela Osnovna organizacija sindikata tozda Valkarton, srebrne Industrijsko gasilsko društvo Valkarton, Franc Širca in Bogomir Mlinar, bronaste pa: Iztok Adam, Ivan Gorjanc, Stane Petrovčič, Jože Časar in Cveto Nagode. Desetim sodelavcem so bile ob tej priložnosti za vestno in prizadevno delo podeljene knjižne nagrade.

Dobitnika državnih odlikovanj: Andrej Širca (levo) in Vinko Haložan

Jubilanti — 15 letniki v tozdu

Slavnostni zbor delavcev je v nadaljevanju pozdravil predsednik SO Logatec Samo Oblak (izročil nam je sliko našega slikarja samouka Pečenika) in predstavnik DO KTL Janez Moder — član poslovnega odbora.

Tako se je končal tisti "uradni" del; v kulturnem programu, ki je sledil pa so poleg zbora nastopili še učenci Osnovne šole Edvard Kardelj s pristrčnim recitalom "Pojemo, plešemo ...". Njihova razigranost, mladost in sproščenost je tudi med poslušalce v dvorani vnesla enako vzdušje. Vrnili smo se pač za nekaj let nazaj — v svoje otroštvo, v svojo

mladost. Ob tej priložnosti so nam podelili sliko ptice v letu, ki so jo sami izdelali — ptice kot simbol miru in svobode.

In na koncu še dramski igralec Ivo Ban. Kaj reči o njegovem nastopu — Ban je s svojim "mojstrskim" in doživetim nastopom z eno besedo navdušil in požel več kot zaslužen aplavz.

Slavnostni zbor je zaključil predsednik delavskega sveta, ki je vse prisotne povabil na prigrizek in ob zvokih harmonike — bilo je veselo.

M. Rupnik

Razgovor z jubilanti v tozdu Valkarton

Če bomo dobro delali bomo imeli uresničene vse želje

Ob jubileju naše temeljne organizacije Valkarton iz Logatca, smo se odločili, da dva izmed jubilarov, ki od prvega dne delata v njej, povprašamo kakšni so njuni vtisi v teh dneh.

Anton JERINA, ki mu rečejo raje Zvone, se nam je najprej predstavil, da že od prvega dne njegovega obratovanja dela kot vodja skladišča tehničnega materiala. Dejal je, da so začeli v zelo težkih pogojih, saj je bil v začetku kar za vse sam in sicer nabavnik, prevzemnik, skladiščnik in s tem, da je sam tudi vse pripeljal s kombijem, kar vse se je odražalo na obilici njegovega dela. Seveda so se razmere kasneje izboljšale. V nadaljevanju je dejal, da je zelo zadovoljen ker se je njihova temeljna organizacija kljub nekaterim krajšim določenim obdobjem krize, dejansko povzpela v enega glavnih proizvajalcev valovitega kartona in proizvodov iz njega v Sloveniji. Res pa je, da je naša starejša generacija delavcev imela stalno dejansko pravičen

odnos do zadanega dela, dočim se sedaj čuti pri nekaterih mlajših le nekoliko preveč lagodnosti. Toda zaupati moramo mlajšim, saj na njih je naša bodočnost.

Na naše vprašanje kaj naj reče po svoji izbiri pa je dejal, da za v bodoče želi našim mladim kadrom, ker bo sam namreč z delom v tozdu kmalu prenehal, da kdor bo prevzel delo za njim, da bo delal toliko, kolikor je on sam. Prav tako pa svojemu nasledniku želi tudi vso srečo.

Vinko RUPNIK prav tako dela v tozdu Valkarton že 15 let in sicer je delal na različnih delovnih mestih. Sedaj dela kot termer s tem, da kontaktira tako s prodajno službo Valkartona v Ljubljani, kakor tudi z direktnimi kupci. Na vprašanje kako je potekalo to njegovo 15 letno življenje s tozdom je dejal — različno: "Včasih boljše, včasih slabše! Vedno je bilo v glavnem dela dovolj. Naj rečem, da so bile stranke kdaj zelo zahtevne, saj so ho-

tele imeti opravljeno delo tudi do nemogočega roka. Vsekakor skušamo strankam izdelati naročila do roka po njihovih željah, čeprav nam to vedno ne uspe."

Na vprašanje kaj želi naši mladini pa je tudi on dejal, da na mladini gradimo našo bodočnost, toda poudariti je moral "delati in še delati! Če bo dobro delo, bo se

veda tudi bodočnost boljša — drugače pa jo ne bo! Predvsem pa moramo dosledno izvajati naše naloge." Za posebno željo, ki naj jo izreče

našim bralcem, pa je ponovno poudaril — treba je dobro delati, kajti le tako bomo imeli uresničene vse želje.

M.S.

Anton Jerina na levi sliki in Vinko Rupnik na desni ob prejemu priznanj

S konstitivne seje konference OO ZK DO KTL

Ali bo leto 1987 — leto kvalitete v DO KTL

Na konstitutivni seji konference osnovnih organizacij ZK DO KTL, ki je bila 20. januarja 1987 in, ki je bila v glavnem posvečena obravnavi predloga razvoja delovne organizacije KTL Ljubljana v letu 1987, je v obravnavi med drugim Janez MODER — v.d. predsednik poslovnega odbora KTL dejal:

"Generalno lahko ugotovimo, da je problem kvalitete naših izdelkov — pravzaprav splošno kvaliteta dela — zapostavljen. Že pred nekaj meseci, sem članom delavskega sveta DO KTL — toda brez prave reakcije — sprožil to vprašanje. Zato danes na konferenci ponovno dajem pobudo, da le-ta sprejme v tej zvezi neke obvez-

nosti, s katerimi bi se dalo vprašanje kvalitete večja odgovornost. Naj povdarim, da pri tem svojem predlogu dajem predvsem pobudo, glede na stališče s področja marketinga, kjer ugotavljamo, da je naša kvaliteta postala velika cokolja pri prodoru KTL na tržišče. V kolikor ne bomo — "in to pod nujno" — storili na tem področju koraka naprej, se nam lahko zgodi, da nam bo prišel fizični obseg proizvodnje stagnirati in v katero smer se že gibljejo določeni kazalci. Da pa morda kdo ne bi bil le preveč prizadet, naj povdarim, da to ni nekaka splošna ugotovitev — kajti v nekaterih tozidih je ta ugotovitev izražena bolj — v drugih manj. Toda ne glede na to smatram, da potrebujemo v tej smeri

neko nujno akcijo — naj rečem: "neko leto kvalitete v DO KTL!" Predlagam, naj bi to bilo — kar leto 1987.

M.S.

Pripis uredništva: v naslednjem Glasilu bomo objavili prispevek o seji konference OO ZK DO KTL.

Del udeležencev seje

Svečana seja delavskega sveta tozda Kartonažna Ljubljana

Starejši jubilaranti menijo, da je bila včasih delovna zavest zelo visoka

Letošnja slavnostna seja delavskega sveta temeljne organizacije Kartonažna Ljubljana je bila tokrat v znanem ljubljanskem "Maximu".

Člane delavskega sveta, vabljeni in predvsem prejemniki jubilejnih priznanj je nagovoril predsednik delavskega sveta, Gvido Eberlinc:

"Za letošnje leto ne moremo trditi, da je po uspehu enako prejšnjim, saj v teh zaostrenih gospodarskih razmerah ni lahko dela-

ti. Proizvodnja je razdrobljena, to pa zahteva toliko več truda in osebne zagnanosti, od delavca za strojem pa tja do vodstva", je uvodoma dejal predsednik in nadaljeval, da je potrebno za uspešen nastop na trgu med drugim izboljšati gospodarnost, preiti od kvantitete na kvaliteto, izboljšati pristop do dela, saj so minili časi, ko smo bili na trgu prvi in edini in zlahka prodajali svoje izdelke. "Vendar", je dejal, "ne smemo zanemariti že opravljenega dela in vloženega truda

vseh tistih delavcev, ki bodo za svojo pripadnost in zvestobo naši tovarni prešli za to jubilejna priznanja."

Nagrajenih delavcev je bilo veliko. Nimamo niti prostora in časa, da bi jih vse povabili na razgovor, niti niso vsi pripravljeni kaj več povedati o sebi, svojem delu in okolju. Pa smo kljub temu našli nekaj bolj zgovornih in "pogumnih".

Ena takih je naša sogovornica Šemsa Jelečević, delavka v obratu tekstilnih cev. Najin klepet sva začeli pri letu 1961, takrat ko je prestopila prag naše tovarne in ko je bilo "... delo v brusilnici obrata tekstilnih cev sorazmerno težko. Delali smo res v skoraj nemogočih razmerah. Dvigovali in prenašali smo težke cev-

ke, lepila smo mešali ročno v sodih, vreče papirnega prahu pa smo prek cele tovarne odnašali na odlagališče zunaj tovarne. Pa so leta prinesla modernizacijo, nabavo novih strojev — avtomatov, pa tekoči trak ... sploh si ne morete predstavljati kako nam je vse to olajšalo delo. Sedaj imamo dobro odpraševalno napravo, ki je plod znanja naših delavcev. In to, izboljšave, to je treba vzpodbujati, saj nam vsaka krepko olajša delo in izboljša delovne pogoje", zaneseno pripoveduje tovarišica Jelečević.

Ko jo povprašam po medsebojnih odnosih pove, da z malo dobre volje in potrpljenja vse gre in da to pomaga pri ohranitvi dobrih medsebojnih odnosov. Doda še, da se v enoti razumejo in da ima dobre sodelavce. Pogleduje

Predsednik delavskega sveta tozda Kartonažna Gvido Eberlin izroča priznanje za 25 let delovne dobe v KTL Mariji Grdina (levo) in Motodu Lenarčiču za 15 let

proti sodelavkam, ki jo vabijo medse. Komaj jo še utegnem vprašati kako je zadovoljna z osebnim dohodkom. "O, kar zadovoljna sem, saj se kar držimo nekako na sredini, ne?"

Drugega sogovornika smo poiskali za omizjem delovne enote 10.

Gabrijel Pene, ali Gabi, kakor ga kličejo sodelavci, je začel svoje delo v naših hiši pred več kot 20-timi leti. To pove s ponosom, kot je s ponosom in veseljem prevzel jubilejni znak KTL, ki ga bo vseskozi spominjal na tovarno. Tudi on o svojem delovnem okolju pripoveduje vse najlepše, prav tako se s svojimi sodelavci v delovni enoti potiskane embalaže, v kateri dela že vse od svojega prihoda, odlično razume. In ko beseda nanese na mlade, tiste, ki pridejo iz šol, najprej nekoliko pokritizira naše usmerjeno izobraževanje, ki sicer daje mnogo kadra, vendar pa je ta popolnoma nepripravljen, da bi prevzel v svoje roke odgovornejše delo. "Učiti ga moraš vse od začetka, kot da prvič vidi stroj pred seboj, saj so proizvodno prakso do cela zanemarili. In mladi nasploh, "se huduje," imajo včasih malce neresen odnos do dela in sodelavcev."

25-letno težko delo mu je pustilo sledove, "vendar brez dela ne morem posedati, tudi popoldan,

ko je službe konec," pravi. "Svoj prosti čas posvečam hokejskemu podmladku na Vevčah. Pri Hokejskemu klubu Slavija skrbim za tehnična opravila. Pa ne samo to. Mladi so pač mladi in skrbeti moram tudi za to, da nadebudneži vzamejo s seboj na tekmo vso potrebno opremo, saj običajno v vsej svoji brezglavosti kar pozabijo vzeti najpomembnejše — drsalke, palico, komolčnike ... in nekdo mora skrbeti tudi za to." Na najin razgovor je prišel iz prednovoletnega gostovanja kluba v Italiji, kjer so njegovi "pionirčki" zasedli odlično drugo mesto. Res veliko volje je v tem človeku in da jo ima, je že dokazal v stanju, ki marsikoga odplakne na rob življenja ali terja vdajo. Gabrijel Pene, se ni vdal in zatrjuje "delo, samo delo, je zdravilo za marsikatero bolezen."

Janez Gerbec je prišel v našo hišo že pred več kot 30-timi leti, po uspešno zaključenem šolanju na Industrijski papirni šoli.

"Leta 54 sem začel kot črkostavec v stari Bonačevi tovarni, pod "taktirko" direktorja Pešlja, "je začel najin pogovor.

Dobrega dela se je naučil pod mentorstvom tovariša Šorna, takratnega direktorja Grafične šole, ki je občasno kot mentor delal tudi v Kartonažni. Bil je zagnan in priden in možnost napre-

dovanja je dodobra izkoristil, tako da ima za seboj bogato delovno preteklost. Delal je kot izmenovodja izseka, nato kot vodja stavnice, vodja kontrole, vodja priprave tiska in zdaj še kot tehnolog.

V svoji pripovedi se rad povrne v tista petdeseta leta, ko so izdelke na železniško postajo vozili še s konjsko vprego. "Kartonažna je bila takrat čisto obrtniška hiša, delo je potekalo skoraj v celoti ročno. Ob takratnem obsegu proizvodnje je bilo zaposlenih okoli 50 delavk, ki so vse izdelke, katerih naklada je bila nizka, ročno lepile. Izdelovalce so predvsem šatulje, embalažo za bonboniere, sir, med, cigarete, nekaj je bilo tudi vlečene embalaže. Toda razvoj je hitro šel svojo pot. Proizvodnja se je širila, lep, negovan park med zgradbami se je moral umakniti skladiščnim prostorom. Uvoz strojev, kot sta Bobst, Jagenberg ... pa je pomenil pravi preporod. Odpadla je večina ročnega dela, program izdelkov pa se je razširil predvsem na potiskano embalažo. To so bila leta optimizma in delovnega zagona", se spominja sogovornik. "Bili smo veseli, da lahko delamo. O kakšnih ugodnostih, kot sta topla malica ali povračilo stroškov prevoza na delo ni bilo govora, sicer pa o tem niti nismo razmišljali. Tudi disciplina je bila drugačna. Ko se je na vratih pojavil tehnični direktor, je v prostoru završalo in ni ga bilo, ki ne bi imel kaj delati. In če smo zamudili? Prva pot nas je vodila do izmenovodje, kjer smo se lepo opravičili, zamudo pa popoldan nadoknadili. Popoldan zato, ker smo imeli včasih enoizmensko delo. Pa danes? Nobenemu ne smeš očitati zamude, kaj šele da bi od njega zahteval opravičilo. Včasih je bila tudi delovna zaveza zelo visoka. Poglejte: danes se dušimo v reklamacijah, takrat pa te besede še poznali nismo. Vsi izdelki so se ponašali z izredno visoko kakovostjo. Res da je obseg dela močno narasel, s tem vzporedno pa tudi izmed in slaba kakovost. Sicer pa za to ne smemo kriviti samo sebe. Pravi čudež je, da še lahko vzdržujemo

kakovost na kolikor toliko visoki ravni, saj je že kakovost osnovnih surovin vprašljiva."

Ko sva govorila o slabostih današnjega poslovanja je še dejal, da ga izredno moti mačehoyski odnos do razvoja. Tega smo namreč skoraj v celoti zanemarili. Zdajšnji tovarniški prostori so za razširitev programa in posodobitev proizvodnje neprimerni. Odpirajo pa se nove možnosti s tovarniško halo, ki bo nared v mesecu avgustu to leto. Upa, da bodo izkoriščene vse možnosti, ki se nam s tako sodobno tovarno nudijo in da jih bomo v kar največji meri tudi izkoristili. Ob tem pa bodo morali seveda tehnološki kadri aktivneje sodelovati, saj smo bili do sedaj kar preveč zapostavljeni. Imeli smo premalo možnosti za seznanjanje z novostmi v svetu."

Naslednjo sogovornico smo poiskali med delavkami, ki skrbijo za našo prehrano. Zofija Turk je to, materialni knjigovodja v obratu družbene prehrane, sicer pa KV kuharica. Ženske nemalo krat tarnamo nad tem, da moramo kuhati. Zofija Turk tega prav gotovo ne počne. Z veseljem kuha (po svoji službeni dolžnosti) od 1961 leta dalje, ko je začela kot kuharica enolončnic. "Pa brez mesa", zapišite, "kajti takrat je bilo meso le redkokdaj na krožniku, ljudje pa so bili kljub temu zadovoljni. Smo pa kuhali tudi kosila, 200 obrokov na dan. Denarja za take "dobrote" pa je pričelo zmanjkovati in smo se kosilom, v prid drugim stvarim, pač odpovedali. In koliko dela je bilo pred prazniki, ki smo jih včasih proslavili ob lepo obloženi mizi. V takih primerih smo nemalo krat delali tudi pozno v noč. Okus ljudi pa se spreminja, kot se spreminjamo tudi mi. Delavci so postali naši zahtevnejši gostje in čedalje težje je ustreči vsem. Trudimo se po svojih najboljših močeh, "pripoveduje naša sogovornica. V 25-tih letih, kar je Zofija Turk v naši tovarni, se je izmenjalo veliko "šefov" v obratu družbene prehrane, nekaj časa so bili celo brez njega, toda delo je teklo dalje nemoteno, tudi po zaslugi pridnosti in iznaj-

Delovni jubilaranti DSSS na svoji svečani seji

dljivosti naše sogovornice. "Vendar", pravi "delo v menzi ni bilo nikoli prav cenjeno, malokdaj pohvaljeno. Tako malokdo ve, ali pa noče vedeti, da moramo nenehno skrbeti za izredno čistočo in osebno higieno, saj ima že malenkostno odstopanje od higienskega minimuma ob masi ljudi, ki se prehranjuje v naši menzi, lahko hude posledice." Zofija Turk zdaj že več kot deset let dela kot materialni knjigovodja v obratu družbene prehrane in kljub vsem obveznostim, ki jih je imela, je vedno našla še toliko

časa, da je ob kakšnih posebnih priložnostih zamesila testo za potico in krofe, s katerimi smo se potem vsi skladkali.

Zdaj bo svoje delo zaključila, pravi, in izkoristila možnost upokojitve. Žal ji bo za sodelavkami, s katerimi se je dobro razumela in za svojim šefom "ki ima veliko zaslug za naše tovariške odnose" je dodala.

In nato bo lahko tale zapis, ki je samo še delček njenega mozaika, prebrala doma, v miru ...

Mojca Uršič

Naša družbena prehrana skozi številke

Tudi v obratu družbene prehrane ob zaključku leta potegnejo črto pod svojim poslovanjem. Pregledali so kartice o porabi živil v preteklem letu in ugotovili, da so za pripravo 159.059 toplih in 19.622 hladnih obrokov kuharice porabile:

7.581 kg svežega mesa, 3.561 perutnine, 1.205 kg rib in 4.597 kg drugih mesnih izdelkov. Poleg so porabile še 2.340 kg testenin, 12.640 kg krompirja, 1.839 kg fižola, 2.857 kg kislega zelja in repe, 1.887 kg moke, 4.200 kg maščob, 19.444 kom jajc. Suhomesnatih izdelkov smo pojedli 1.188 kg, sira pa 718 kg. Sveže zelenjave so porabile 13.911 kg, čebule 4.270 kg. Kruh nam očitno tekne, saj so ga narezale kar 28.206 kg, za pripravo raznih sendvičev pa so porabile 15.270 kom žemelj. Posladkali smo se z 9.195 kom peciva. Za "sladkanje" so porabile 1.816 kg sladkorja.

Sadje je sicer dobro in zdravo, pojedli pa ga nismo pretirane količine, le 2.112 kg. Mleka smo popili 6.395 litrov, jogurtov pa smo pojedli 13.716. Žejo smo si pogasili s 4.800 litri sokov in 22.244 litri Radenske in Stila. Kave smo popili 994 kg ali 3,5 kg na dan.

Ko smo že pri porabi: v letu 1986 smo porabili 173.400 kom (!) PVC kozarcev in 342.400 kom papirnatih serviet; oboje pa predstavlja kar precejšen strošek.

Iz gornjega je razvidno, da smo pojedli kar nekaj ton hrane. V obratu družbene prehrane upajo, da je bila večina zadovoljna z dovolj okusno pripravljeno in servirano hrano in da se predvsem tistim, ki se bolj malo gibljejo in rekreirajo, pozna nekaj tega tudi za pasom.

M. URŠIČ

Članski sestanek OO ZSS potreba ali nujnost

V decembru 1986 je bil v TOZD Kartonaža Rakek članski sestanek Osnovne organizacije ZSS.

Resda je članski sestanek kot oblika organiziranega delovanja članov sindikata odprta možnost za svobodno izrekanje članov o vseh vprašanjih, ki izhajajo iz združevanja dela in sredstev v temeljni organizaciji, kot tudi o vseh ostalih področjih, ki od tu neposredno izhajajo; tako o vprašanju samoupravljanja in družbeno-ekonomskih odnosih, delovanju samoupravnih organov delegacij in drugih družbeno-političnih organizacij, o vprašanju varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine, uveljavljanja socialne politike, kadrovske politike in nenazadnje o vprašanjih iz področja splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, pa vendarle na tem sestanku le-to ni bilo evidentno. Ne da sama oblika sestanka ne bi dopuščala, pač pa je bilo iz celotnega vzdušja, ki je vel na sestanku močno prisoten občutek malodušja in nezainteresiranosti za aktivno vključitev v samo delo na sestanku in s tem v prizadevanju za vgrajevanje lastnih prispevkov za tvornejšo oblikovanje zaključkov in objektivno ocenitev samega delovanja OO ZSS TOZD Kartonaža Rakek.

Kje tiči razlog za tako malodušje je težko reči, saj je iz poročila predsednika IO OO ZSS, ki je bil resda podan v telegrafskem stilu moč ugotoviti, da je bilo delovanje sindikata in zlasti IO OO ZSS TOZD Kartonaža Rakek usmerjeno v vsa področja, ki izhajajo iz nalog sindikata, res pa je, da članstvo ni dosledno ocenilo učinke in rezultate tega delovanja, ki naj bi se odražali na konkretnih področjih dela in življenja delavcev.

Če celoten članski sestanek osvetlimo s kritičnega vidika, potem

lahko ugotovimo, da je bila morada priprava na sestanek prešibka, da je bilo članom danih premalo iztočnic za razpravo, da je bilo s strani vodstva TOZD čutiti premalo pripravljenosti dati tovrstnemu delu pravi poudarek in nenazadnje prešibka informiranost članov o aktualni problematiki.

V razpravi, ki je sicer potekala bolj v obliki dogovora, kot pa da bi bila dejanski vsebinski izraz mnenj večine članstva, je bilo izpostavljenih več vprašanj oziroma podanih kritičnih ocen; tako je bila dana kritična ocena na pomanjkljiv in neučinkovit sistem informiranja in v zvezi s tem na ohromljeno delo po sindikalnih skupinah, nadalje je bila podana pripomba na slabo vključevanje v priprave na sprejem plana, mnogo premalo je bilo storjenega tudi na področju nagrajevanja, šibke točke v samem proizvodnem procesu so še vedno slaba organizacija dela, kar povzroča delovno in tehnološko nedisciplino, nerešeno vprašanje družbene prehrane, prešibko delovanje delegatskega sistema. Posebej kritično je bilo ocenjeno delovanje OO ZSMS TOZD Kartonaža Rakek, ki je skoraj v celoti zamrlo, o čemer bi se morali nedvomno bolj zavzeto soočiti zlasti s člani ZK. Ob vsem tem pa je bilo opozorjeno tudi na slabe medsebojne odnose z opozorilom na takojšen pristop k reševanju le-teh, saj so prej navedeni problemi nedvomno tudi posledica le-teh.

Članski sestanek je sicer sprejel delovno usmeritev za delovanje sindikata v naslednjem obdobju, vprašanje pa je, če ga bo ob taki ležernosti mogoče dosledno izvajati in s tem opravičiti vlogo sindikata kot najbolj množične družbeno-politične organizacije delavskega razreda.

Anita Albreht

Oktober, november, december 1986

Kadrovske novice

TOZD KARTONAŽA Rakek.

Vstopi: Ivančič Anton, delavec

Izstopi: /

VALKARTON LOGATEC:

Vstopi: Masle Mihael, strojnik,

Rupnik Jože, delavec, Živković

Branislav, strojnik, Šen Marko,

delavec, Kobal Niko, delavec,

Mivšek Marjan, mizar

Izstopi: Facija Zvonka, delavka, Vujasin Trivun, delavec

TOZD LEPENKA Tržič:

Vstopi: /

Izstopi: Štucin Jože, direktor

TOZD KARTONAŽNA Ljubljana:

Vstopi: Drašković Anka, delav-

Ob slovesu od Zofije Turk iz enote družbene prehrane tozda Kartonažna pred njeno upokojitvijo

ka, Došen Dominko, pripravnik, Zore Alojz, pripravnik, Turnovič Atifa, snažilka, Sernel Janez, iz JLA, Habič Mateja, gimn. maturant

Izstopi: Mihelič Mojca, delavka, Pavlovič Deja, delavka, Lajič-Dermota Simo, KV delavec, Šolič Dušanka, delavka, Manojlovič-Dušan, delavec, Arko Marija, retušer, Kerekeš Bojan, strojnik, Rebolj Anton, tehnolog, Turšič Janez, strojnik, Radič Dušanka, delavka, Jarc Janez, električar, Mavsar Vika, strojnik, Učakar Franc, vzdrževalec, Novaković Slobodan, v JLA.

TOZD PAPIRNA KONFEKCIJA Ljubljana:
Vstopi: /
Izstopi: Bokan Desanka, delav-

ka, Simaković Stojan, KV delavec, Pozvek Milena, delavka

TOZD JELPLAST Kamna gorica:
Vstopi: Demšar Bogomir, delavec, Klenovšek Breda, snažilka, Štikič Gordana, delavka, Podplatan Erika, delavka

Izstopi: Perčič Nevenka, delavka, Pesjak Vilma, KV delavka, Likar Stanko, izmenovodja, Dončič Ljubica, Dijanič Gizela, snažilka

TOZD TIKa Trbovlje:
Vstopi: Ledinek Tomaž, delavec, Oplotnik Stane, delavec, Strgaršek Anita, delavka, Kos Erik, iz JLA,
Izstopi: Suhodolčan Antonija, delavka, Kaliope Boris, delavec,

Kovačič Irena, kartonažer, Mujačić Safeta, delavka, Cestnik Marija, delavka

TOZD KUVERTA Ljubljana:
Vstopi: Rižner Miran, pred. PO DO KTL, Menard Stane, KV delavec, Pristavc Pavel, KV delavec, Selan Nevenka, delavka, Jamšek Petra, delavka, Djukić Irena, delavka, Zupan Maša, delavka
Izstopi: /

TOZD KARTONAŽA SIGMA Gornji Milanovac:
Vstopi: Kovačević Zoran, KV delavec, Radojevič Radoje, stroj. tehnik, Tajsic Snežana, gimn. maturant
Izstopi: Alipović Snežana, adm. tehnik, Jestrovič Svetozar, strojni tehnik

TOZD EMBALAŽNI SERVIS Koper:
V tozdu ni bilo kadrovskih sprememb.

DSSS
Vstopi: Žvipelj Aleksandra, dipl. oec., Lajič-Dermota Simo, urejanje zadev SLO in CZ

Izstopi: Zorman Igor, dipl. ing. stroj., Ocepek Pavel, dipl. ing. org. dela, Rižner Miran, dipl. oec., Kušar Mojca, dipl. oec.

TOVARNA POTISKANE EMBALAŽE V USTANAVLJANJU
Vstopi: Štucin Jože, direktor.
M. Novak

Nekaj iz življenja našega delavca Uroša Pusta

Postal si kakor ptica

Odločil si se, da se pridružiš pticam v njihovem tihem letu pod nebom ... Postal si zmajar!

Za to, atraktivno a zahtevno športno panogo se je naš sogovornik, Uroš Pust, odločil že v zrelih letih, ko je prešel tista zanesenjaška, mladostna leta, v katerih se mladi fantje in dekleta ukvarjajo z vsemi športi po malem in z nobenim posebej resno.

V njem je bila namreč še vedno živa neuresničena želja iz mladih dni: leteti!

Tri leta je tega, ko je na logaških vzpetinah začel posnemati

Ikarusa. Želja, da bi bil podoben pticam je bila močnejša kakor strah in negotovost. Že prva učna ura je bila vzpodbudna, saj je na presenečenje svojih kolegov poletel razmeroma visoko, za kar pa se ima zahvaliti predvsem ugodnemu vetru, ki je napolnil zmajeva krila. Treba je namreč vedeti, da s šolskim zmajem, s katerim se učiš prvih letalnih veščin, ni mogoče poleteti tako, kot to zmorejše že izkušeni zmajarji z bolj izpopolnjenimi zmajji.

Ta panoga zahteva neprestano učenje in izpopolnjevanje. "Uk

začetnika poteka pod budnim očesom starejših, prekaljenih zmajarjev — mentorjev. Med drugim ti zahtevajo izredno disciplino, tako do sebe kot do drugih. Spoznavanje teorije in praktično preizkušanje osvojenega znanja si podajata roke, potekata vzporedno in se dopolnjujeta. Opraviti moraš nekaj deset skokov s šolskim zmajem in šele nato se lahko preizkusiš z boljšim in z njim drzneje poleti. Podatki o posameznih poletih se beležijo v dnevnik, in ko imaš za seboj, denimo 10 do 14 ur letenja, lahko opraviš pred komisijo teoretični in praktični del izpita. Ko je to uspešno za teboj dobiš naziv pilot — zmajar. Zdaj lahko letiš samostojno, postal si kakor ptica ..." je opisal svojo zmajarsko pot naš sodelavec,

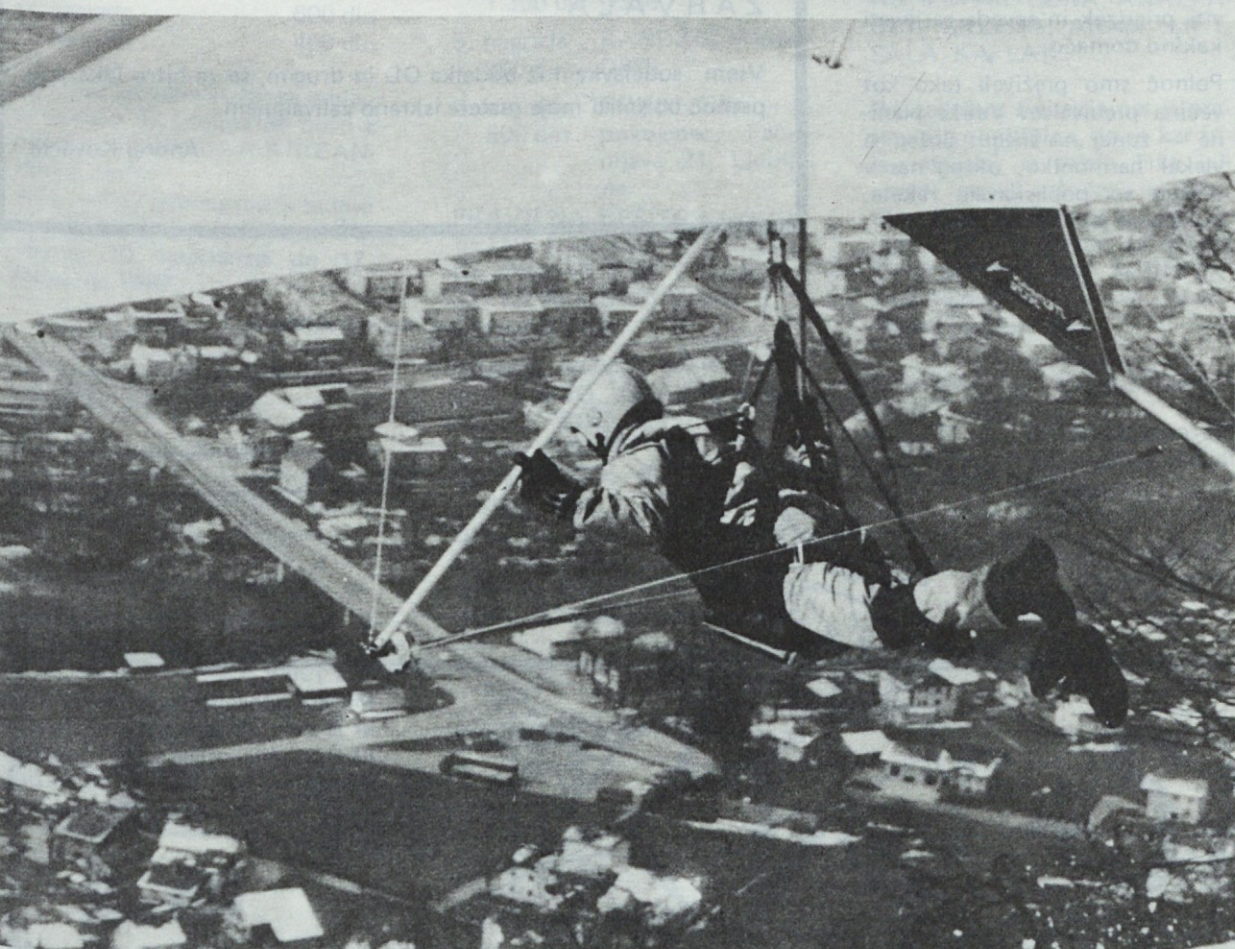
Uroš Pust, strojnik v enoti navite embalaže temeljne organizacije Kartonažna Ljubljana.

"Da napreduješ", pripoveduje naš sogovornik, "moraš prebiti v zraku čimveč časa. Poleteti je treba na različnih terenih in v različnih pogojih. Vsak polet te nauči kaj novega o vplivu vetra in o tehniki letenja. Počasi se človek med poletom sprosti in se bliža čimvečji popolnosti. Zmajar mora obvladati vse ugodne in neugodne situacije, na katere naleti v zraku. Poleg tega pa mora spoznavati in izpopolnjevati tudi svoje teoretično znanje. To pomeni učenje iz knjig, revij in od letalcev z več izkušnjami". Malokrat se zazre tudi v nebo, kjer veselo krožijo ptice in tedaj spozna, da smo v primerjavi z njimi kljub velikemu znanju še vedno dokaj nobogljivi začetniki.

"Letenje nasploh, še prav posebej pa z zmajem, je verjetno nevarno," vrtam v sogovornika.

Nič bolj ni nevarno, kot naše vsakdanje življenje, mi odgovori. Seveda tveganje obstaja, se pa manjša, kolikor večja sta tvoje znanje in izkušnje. Ne smemo zanemariti tudi fizične pripravljenosti. Vsakdo mora izkazovati odgovornost do samega sebe in drugih. To pomeni, da se pravilno odločaš, da spoštuješ zakone neba, da misliš nase in na druge. Varnost povečuje tudi vedno boljše kakovost zmajev. Krilo novejših zmajev je izoblikovano tako, da se lahko izvlečeš iz še tako kritične situacije.

Od priprave na polet do srečnega pristanka je potrebna popolna zbranost. Beseda mu zastane ob spominu na svojega prijatelja — zmajarja, ki se je pred letom dni smrtno ponesrečil. Ta je sodeloval pri nastajanju filma in ob zmešnjavi, ki verjetno spremlja vsako snemanje, se je zmajar pozabil pripeti. Zmaj ga je odnesel v dolino in prepozno je spoznal svojo napako. Ob obupnih poskusih da reši sebe in zmaya mu tudi padalo, ki je

Uroš Pust pri letu z zmajem

obvezen del zmarjarjeve opreme, ni več pomagalo ...

Obraz pa se mu ponovno razvedri ob ugotovitvi, ki ni samo njegova, da je ob velikem številu zmarjarjev v zadnjem času sorazmerno malo nesreč v primerjavi z leti poprej, ko je bilo ob sicer majhnem številu zmarjarjev več lažjih in težjih nezgod. Razlogi, ki jim zmarjarji pripisujejo varnejše letenje so predvsem organizirano letenje v društvih za prosto letenje (teh je v Sloveniji že 13), zmarjarske šole, izpopolnjevanje oprema ...

In kdaj se zmarjarji podajo pod nebo?

Nestrpnost čakajo pomladi, ko se začno dvigati tople zračne mase in nosijo pogumna krila na pobočnih ali termičnih vzgornikih proti kumulom ... in tako naprej do pozne jeseni. Za varno

letenje skozi vse leto natančno zasledujejo podatke o vremenskih pogojih, poznati je treba sliko vremenske situacije, vidljivost, veter pri tleh in na višini, dnevni potek temperature, najvišjo temperaturo, temperaturno inverzijo, pričetek dviganj, vrsto in količino oblačnosti z višina mi baze, posebna opozorila in predvidevanja za naslednji dan ... ne, ne, tole o vremenskih pogojih je pa že preveč za moja ušesa, kajti o meteorologiji vem le toliko, kot je nujno potrebno, da se odločim ali naj vzamem s seboj v službo dežnik ali ne, da me ne bo premočilo.

In koliko moraš odšteti za zmaja in opremo?

Kar nekaj deset milijonov, za bolj kakovostnega pa mora odšteti posameznik kar celo premoženje.

Naš sogovornik je že precej izkušen in ima za seboj že toliko poletov, da jih skoraj ne šteje več. Njegov najdaljši polet je trajal tri ure in 40 minut, in sicer se je spustil po pobočju Slivnice nad Cerknico, ki je priljubljeno vzletišče zmarjarjev.

Stekla je še beseda o tekmovanjih.

Teh ni veliko. Malokdaj se nam ponudi priložnost opazovati te pogumne "ptice" neba s svojimi živobarvnimi krili. Zato naj zapišem, da bo letos kar nekaj idealnih priložnosti, da si pobliže ogledamo ta atraktivni šport: republiško tekmovanje bo meseca aprila v Tolminu, državno prvenstvo pa v drugi polovici meseca maja na Veliki planini. Nadvse zanimiva bo tudi junijska tekma treh dežel Alpe — Adria na Kovku pri Ajdovščini. Če se bo v tekmovanju kvalificiral tudi naš

sodelavec, bomo zanj stiskali pesti za uspešen in čim daljši let.

Tovrstno tekmovalno udejstvovanje pri nas je nemalokrat povezano z nekaterimi težavami, ki za mnoge sicer talentirane posameznike, predstavljajo skoraj nerešljive probleme. Tekmovalni zmaji in oprema zanje niso poceni. Večkrat se pojavi tudi problem odsotnosti z dela v času tekmovanja, tudi štartnina dodatno finančno obremenjuje posameznika, v kolikor to ni urejeno drugače. Običajno pa se pri odpravljanju teh problemov srečuje razumevanje in komercialna propaganda. Velika zmajeva krila so kot nalašč za reklamna obvestila. In zmaj Uroša Pusta bi lahko ponel pod nebo naše sporočilo ...

M. Uršič

Silvestrovanje na Veliki planini

Kot se po lepi, stari navadi spodobi, sem tudi letos nameravala preživeti prihod Novega leta v razposajeni družbi prijateljev, bilo pa je letošnje pričakovanje vendarle drugačno, kajti uspelo mi je dobiti kočo Pod skalco na Veliki planini.

Start za pričakovanje Novega leta je pričel delovati — največ dela je bilo s štetjem postelj, vendar jih nikakor ni hotelo biti več kot sedem. Interesentov pa vsak dan več! Sama ne vem, kako, da me je preblisnila genialna ideja: "Saj lahko v eni postelji spita dva!"

Vendar viški so se še pojavljali in nekaj prijateljev si je poiskalo silvestrovanje drugje. Verjetno se spomnite gripe konec decembra in prav ta strašanska golazen

klic je bila usodna, da ne omenim kolegice Andreje, ki za model svoje noge ni našla hribolazniškega čevlja, tako, da je bil pogled na odpravo, ki se je pomikala proti Veliki planini kaj klavren! Spredaj pes, zadaj mož s skrivnostnim nasmehom ter 10-litrsko pletenko vina na hrbtu, s sinom pa sva korakala obložena s smučmi, pancrji, hrano, rezervno obleko ... vsa otožnost nas je minila, ko smo vstopili v koč. Za začetek je bilo potrebno nazdraviti, zakuriti peč, pripraviti prigrizek in seveda zarjoveti kakšno domačo ...

Polnoč smo preživeli tako kot večina prebivalcev Velike planine — zunaj na snegu. Sosed je vlekel harmoniko, okrog nas v ozadju so pobliskavale rakete, pokalo pa je tako vse okoli.

Proti jutru smo kot "klade" zasпали. Najlepše je bilo prvo novoletno jutro (pravzaprav že poldan) — Karavanke so se za korak bliskale v soncu. V toplem, prav nič zimskem času smo se pred kočico sončili, se sprehajali okoli slikovitih koč, kako se vreme v hribih hitro spremeni, smo ugotovili naslednji dan. Snežilo je kot za šalo, po predvidevanjih, da prijateljica Jožica z družino ni izgubila upanja, da nas skozi snežni metež najde, smo se raz-

veselili snidenja. Ponovili smo praznovanje, ker pa vse lušno kaj hitro mine — žal je veljalo tudi za našo družbo.

Z lepimi spomini, mrzlimi nogami, prazno pletenko smo se razposajeni in veseli vrtili v dolino.

Naslednikom, ki bodo v bodoče silvestrovali v Koči Pod skalco želim, da se bodo imeli prav tako lepo kot mi.

Danica Peternel

ZAHVALA

Vsem sodelavkam iz oddelka OD in drugim, se za hitro izkazano pomoč ob smrti moje matere iskreno zahvaljujem.

Andrej Kovačič

tako se bomo rekreirali v RTL
sedaj, ko ni več športnega referenta

Iz besed Jožice Žabkar ob njeni predstavitvi v našem glasilu marca leta 1980:

Moram pohvaliti tovariša Plaznika, ki je naše delavce izredno razveselil z odlično organizacijo športnih prireditev, pa tudi z organiziranjem oddiha za naše upokojene in delavce.

INOVACIJSKI PREDLOG "ISTRAGRAFIKA" DOSEGA VE-
LIKE USPEHE NA TRŽIŠČU Z
IZDELAVO EMBALAŽE (beri
Delo, 23.1.1987), KI SLEDI
NAČELU: "DOBRA EMBALA-
ŽA PRODAJA VSEBINO."
PREDLOG ZA NAS: "PRODA-
JAJMO NAŠO EMBALAŽO V
EMBALAŽI ISTRAGRAFIKE!"

MALA KRONIKA FOTO POS-
NETKOV 15 OBLETNICE
TOZD VALKARTON LOGA-
TEC

Ob pregledovanju slik z obletni-
ce in same slovesnosti je ŠČIP
ugotovil sledeče:

1. Nekateri "petnajstletniki"
- (med njimi Franc O.) so od
svojega dela tako utrjeni, da
se morajo tudi pri slikanju na-
sloniti - pa četudi je to dire-
ktorjevo koleno.

2. Nasvet tovarišu Semetu - če
slikate v prisotnosti predsed-
nika sindikata bliskavica ni
potrebna.

3. Svojo veliko ljubezen do toz-
da Valkarton je predsednik
SO Logatec izrazil tako, da je
trikrat poljubil direktorja.

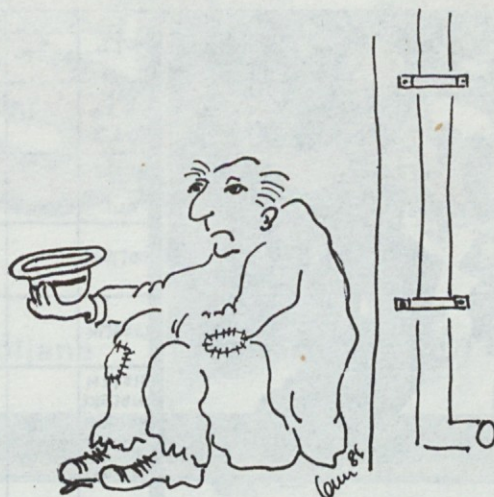
4. Ob otvoritvi je predsednik
delavskega sveta nosil očala,
ob koncu so bila v žepu - na
začetku je namreč moral bra-
ti.

5. Tončka R. bo baje tožila to-
variša Semeta - ker je izdelal
sliko s preobilnim oprsjem.

6. Jože B. se je postavil ob bok
dirkaču Kuzmiču. Iz Ljublja-
ne je na podelitev denarnih
nagrad pripeljal skoraj tako
hitro kot omenjeni dirkač.

Samoprispevek
- ZA BOLJŠI
JUTRI
- DA DOMO TUDI
JUTRI ŽIVELI
- LA -

Brez besed!

7. Janez Moder je tako modro
oral na našo prihodnost, da so
nekateri pomodreli.

8. Nekateri vodilni in vodstveni
delavci bi bili lahko instruk-
torji igralcu Ivu Banu - tako
dobro igrajo.

9. Zaskrbljenost vodje kuhinje je
lahko resnično opravičljiva -
"kelnarila" je tudi Francka T.

10. Ob prejemu denarne nagra-
de za petnajst let neumornega
dela se je nasmehnil celo Ciril
O.

P.S. Nekateri se bodo spoznali ...
ŠČIP

Nagradna križanka

Tudi v januarski številki Glasila
objavljamo nagradno križanko,
za katere pravilne rešitve bodo
reševalci po sklepu uredniškega
odbora prejeli naslednje nagrade:

1. nagrada	1.600 din
2. nagrada	1.000 din
3. nagrada	800 din
4. nagrada	600 din
5. nagrada	400 din

1. nagrada	ROŽMAN Bogo	2.500 din	DSSS
2. nagrada	PERKO Irma	2.100 din	Lepenka Tržič
3. nagrada	TRONTELJ Ana	1.700 din	DSSS
4. nagrada	FAJDIGA Marija	1.300 din	DSSS
5. nagrada	KANDŽIČ Marija	900 din	DSSS
6. nagrada	TONIH Filip - u-	500 din	pokojenec, Fabja- nijeva 21, Ljublja- na

PRAVILNA REŠITEV NOVO-
LETNE NAGRADNE KRIŽAN-
KE OBJAVLJENE V GLASILU
ŠT. 12/86 - DECEMBER:

VODORAVNO:

ARAKS, NOVO, BOJAN, RO-
BOT, LETO, OTAVA, BELA,
BOKAL, BOR, JAPONKA, KO-
LENO, ABOTA, COL, DE, IS,
BOHOR, BO, POLST, ONO,
GURK, ANET, LERMONTOV,
DIH, ARALIJA, KNJIGARNA,
DALMATINEC, OTEKANJE,
SREČA, OBJEKT, EN, NAPEV,
NEN, JZ, SLOVSTVO, OKA,

BR, EROS, SRK, PAŽ, IA,
KILT, TIL, ENAKOST, ROMA-
NTIKA, KES, MOINE, RAK,
OLIKANOST, VRANA, SERE-
NADA, POZNAN, TKANINA,
VOZ, LT, ATRIJ, KAPNIK, NR,
JANTAR, IRENA, JOTA, DE-
LO, KAREL, EMU, IRTIŠ, NE-
VA, J, VOJAK, CG, TK, SIN,
EMONA, ITINERAR, ORA,
HD, LOPAR, CONA, ANALFA-
BET, SKLEDA, ARAM, LIFT,
SALA, KA, LAK.

Pri zadnjem žrebanju nas je pre-
senetila okoliščina, da so kar tri-
je reševalci iz tozda Tika bili
zaradi napak izločeni in sicer
Slavi Simnovčič in to za prvo na-
grado, Marjan Pirnat in Mihela
Sardinšek, prav tako pa tudi He-
lena Hercog iz Lepenke. Pa pri-
hodnjič več sreče.

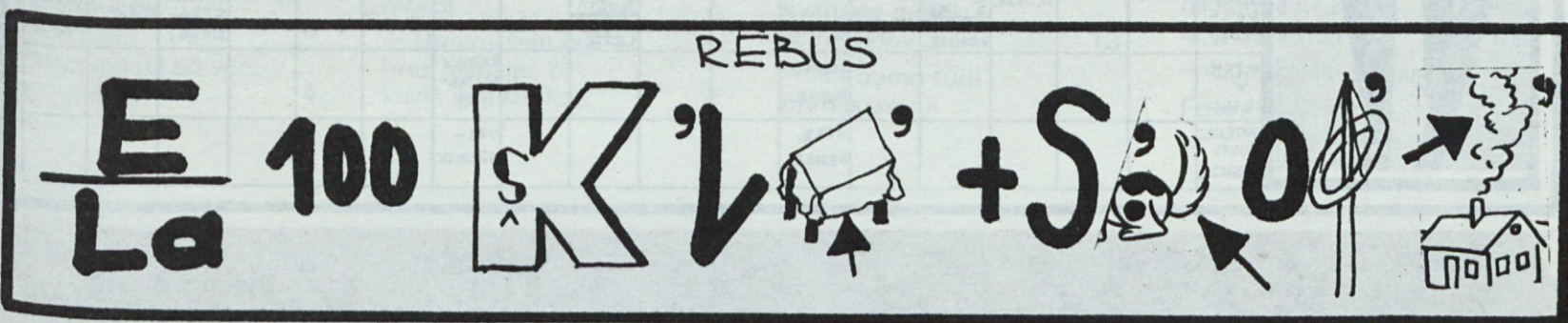
UGANKARSKI SLOVARČEK

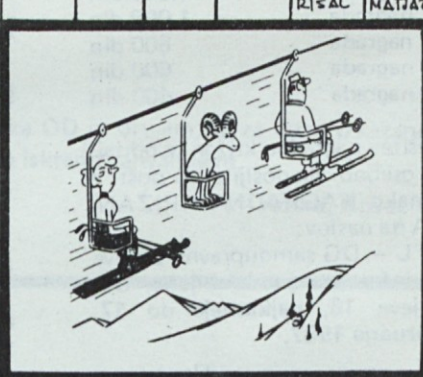
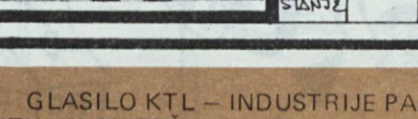
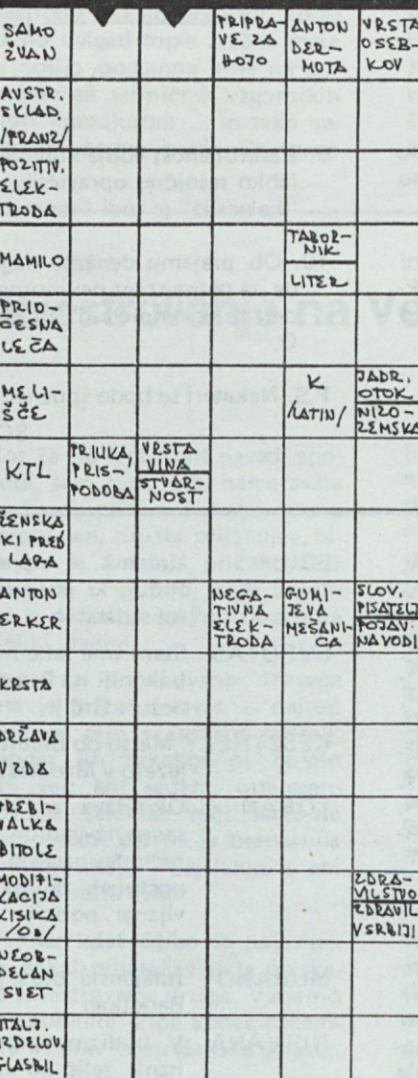
AMATI Družina italijanskih
izdelovalcev godal
iz Cremona v 16. in
17. stoletju

ANTAGONIST Nasprotnik; člo-
vek, ki deluje nasp-
rotno

EDIL	Urednik v starem Rimu, ki je izvrše- val redarstvo
EVROTAS	Staro ime reke Iri v Lakoniji na Pelepo- nezu v Grčiji
KESZTHELY	Mesto ob Blatnem jezeru v Madžarski
LORAN	Okrajšava za long range navigation, radiornavigacijski postopek za ugota- vljanje pozicije la- dij in letal
MURANO	Italijanski otok pri Benetkah
NIRVANA	V budizmu prene- hanje želje po obs- tajanju, kar onemo- goči po smrti po- novno rojstvo

Po mnenju sekretariata za infor-
macije v izvršnem svetu skupščine
SR Slovenije, z dne 6.6.1979, je
Glasilo Kartonažne tovarne Ljub-
ljana, na podlagi 7. točke prvega
odstavka 36. člena zakona o obda-
včevanju proizvodov in storitev v
prometu (Uradni list SFRJ, št.
33-316/72) oproščeno temeljnega
davka od prometa proizvodov.

GLASILO KTL – INDUSTRIJE PAPIRJA IN EMBALAŽE LJUBLJANA, IZDAJA DELAVSKI SVET DO KTL V NAKLADI 2500 IZVODOV;
IZHAJA MESEČNO; UREJA UREDNIŠKI ODBOR: ANITA ALBREHT, JOŽICA BERNARD, DRAGO VIDEMŠEK, ALEKSANDRA STOJ-
ŠIN, TANJA UDERMAN, CVETA AHČIN, TER GLAVNI, ODGOVORNI UREDNIK MILAN SEME; TISK KTL – TOZD TIKI TRBOV-
LJE, UREDNIŠTVO: INFORMIRANJE DELAVCEV KTL LJUBLJANA, ČUFARJEVA 16, TELEFON: 316 - 922 INT. 208